CALENDARUL
DOBROGEA ROMÂNĂ
1944

SERVICIUL DE EDITURĂ
„REXRECLAM"
Constanța, — Str. Carol 156

Sănătatea Dv. este primejduită!

INLOCUIȚI LA MESE APELE ARTIFICIALE

care conțin substanțe vătămătoare pentru stomac cu

APELE MINERALE NATURALE

BOHOLT SAU PERLA

Se beau simple sau amestecate cu vin. Sunt ape sănătoase, au gust plăcut, taie aciditatea gastrică și spală rinichii.

De găsit pretutindeni la magazine de coloniale, restaurante, bodegi și en-gros la Soc

«SAVA»

STR. PUȚU CU APĂ RECE No. 55

TELEFON 5-7068

CALENDARUL
DOBROGEA ROMÂNĂ

1944

INTOCMIT DE:

TIBERIU PETRILLA-SLĂTINEANU

„Tânăr, frumos și voinic ca un Făt-Frumos, Regele Mihai I este speranța între ... popor. Născut și crescut pe plaiuri românești, pe cari le cunoaște și iubește din fragedă copilărie. Este iubit de popor, stimat și apreciat de amici și temut, prin armata-i vitează, de dușmani. Este fala țării și vrednic urmaș al marilor Săi Inaintași".

M. S. REGELE MIHAI I

„Credincioasă tradițiilor Curții Regale române, Regina-Mamă Elena s'a consacrat în totul, de când Patria este în războì, operelor de binefacere. Multe spitale se află sub ocrotirea M. Sale, vizitează și spitalele cele mai mici, împărțind daruri și cuvinte calde ostașilor răniți. Deasemenea vizitează familiile nevoiașe ale soldaților depe front".

M. S. REGINA MAMĂ ELENA

Inchinare M. S. Regelui Mihai I

Sănătate şi 'nălţare, Tânăr Rege al României,
Astăzi, gândul şi simţirea le 'nchinăm Măriei Tale,
Noul an, în lanţul vremii, să'ţi aducă mulţi în dar,
Anindând de ei tăria şi al moşiei noastre har
Truda celor ce păzesc ale ei hotare.
Adunată osteneleі, râvnei oştirii Tale,
Tu, mărite Rege, de le 'nalţi şi de le creşti
E spre binele şi fala ţărei noastre româneşti.

Rânduitor al noui Românii!
Eşti chemat de copiii gliei ca să fii
Grijitor de Neam şi Ţară,
Ecou neînfricat peste hotară,
Lumii 'ntregi s'arăţi că:
Un popor c'al nostru,
In veci n'are să piară!

Martore că'n astă ţară, în cinstire şi mândrie
Intotdeauna 'u trăit eroi, stă'n biserici
Hrisoave vechi şi noui,
Ale atâtor cronicari şi cinstite 'nalte feţi,
Iată sfânta moştenire ce ai ca să păzeşti!

Tiberiu Petrilla-Slătineanu

Ianuarie

S	**1**	**Sf. Vasile-Anul Nou**
D	**2**	**Par. Silvestru**
L	3	Prof. Malachie
M	4	Sob. c. 70 Apostoli
M	5	M. Teodot, Teona
J	**6**	**Botezul D-lui**
V	**7**	**Sf. I. Botezatorul**
S	8	C. Gh. Domnica
D	**9**	**M. Polieuct, Eustr.**
L	10	Par. Grigore Ep.
M	11	C. Teodosie c. M.
M	12	M. Tatiana
J	13	M. Ermil, Stratonic
V	14	S. P. ucisi pe Sinai
S	15	C. Pavel, Ion Colibas
D	**16**	**Inch. Iant. A. Petru**
L	17	C. Antonie cel Mare
M	18	S. P. Anast. și Chiril
M	19	C. Macarie
J	20	C. Eftimie cel Mare
V	21	C. Maxîm, Valeriu
S	22	Sf. Ap. Timotei
D	**23**	**Sf. Clement, Salm.**
L	**24**	**Unirea Ț. Române**
M	25	C. Grigore Teolog.
M	26	C. Xenofon, Arcadie
J	27	Sf. Ion Gură de Aur
V	28	C. Efrem, Paladiu
S	29	Aduc. m. Sf. Ignat
D	**30**	**S.I. Vasile G. Ioan**
L	31	Sf. Chiril, Ioan

Ziua a crescut dela Solstițiul de Iarnă până la 1 Ianuarie cu 2 minute.

Lungimea zilei, la 1 Ianuarie: 8 ore și 52 minute: lungimea nopții: 15 ore și 8 minute.

Lungimea zilei, la 15 Ianuarie: 9 ore și 10 minute, lung. nopții: 14 ore și 50 minute.

Zodia vărsătorului

Cine se va naște în această zodie, va fi binevoitor și povățuitor. Blând la vorbă și doritor de dreptate. Ințelept, smerit și milostiv. Pururea gânditor la Dumnezeu, cu gândul la lucruri mari și cinstit chivernisitor. Trist din fire și iubitor de învățătură până la îndelungată bătrânețe.

NOTIȚE:

In această lună din anul 1595 multe biruinți avu Mihai Viteazul asupra Turcilor. Toate cetățile lor dela Dunăre le arse și oastea lor cu totul o zdrobi la 25 Ghenarie. Și Tătarii, ce în ajutor li veniră, cumplit fură bătuți la Șerpătești.

Tot in luna lui Ghenarie, anul 1475, Joi 10, lovi Ștefan cel Mare cu mult meșteșug la Podul Inalt mulțimea de oaste turcească. A fost măcel groaznic, mulți pași și sângeaci au pierit, tunurile le-au dobândit și steaguri mai multe de 100 au luat. Cu mare greutate Soliman Pașa și-a scăpat viața prin fugă. Mare bucurie și laudă avu Ștefan, că nu fusese așa biruință in creștinătate.

Zodia peştilor:

Cel născut în zodia peştilor se va arăta un minunat plănuitor de lucruri mari, dar cu păcatul mândriei. Va birui prin îndrăzneală şi dreaptă învăţătură. Să se ferească de viclenie şi de patima lăudăroşiei. Deasemenea să nu-şi prăpădească omenia prin băutură. Iar femeile acestei zodii să ocolească prilejurile de mânie şi cărările cari duc la rele.

NOTIŢE:

Februarie

M	1	M. Trifon, Perpetua
M	**2**	**Intâmpinarea D-lui**
J	3	Sf. Simion, Ana
V	4	C. Isidor, M. Avramie
S	5	M. Agata
D	**6**	**M. Vucol, M. Fausta**
L	7	C. P. Partenie, Luca
M	8	M. Teodor Stratil
M	9	S. M. Nichifor, Marcel
J	10	M. Haralambie, Valen.
V	11	M. Vlasie, Teodora
S	12	P. Melentie, Saturniu
D	**13**	**C. Martin., Eulogie**
L	14	C. Auxentie, Maron
M	15	Sf. Ap. Onisim
M	16	M. Pamfil, Valentin
J	17	M. Teodor Tiron
V	18	P. Leon Papa Romei
S	19	Ap. Arhip, Apfia
D	**20**	**C. P. Leon**
L	21	C. Timotei, Mauriciu
M	22	M. Eug., Talasiu
M	23	M. Policarp Ep.
J	24	Afl. cap. Sf. I. Botez.
V	25	C. Tarasie, M. Regina
S	26	S. Porfir Ep.
D	**27**	**C. Procopie Dacap.**
L	28	P. Vasile Mart.
M	29	C. Casian

Ziua a crescut dela Solstiţiul de Iarnă până la 1 Februarie cu 1 oră.

Lungimea zilei, la 1 Februarie: 9 ore şi 42 minute: lungimea nopţii 14 ore şi 18 minute.

Lungimea zilei la 15 Februarie 10 ore şi 20 minute: lung. nopţii 13 ore şi 40 minute.

In luna lui Făurar din anul 1528 purtat-a războiu norocos Petru Vodă Rareş al Moldovei. Scrie Ureche Vornicul că Petru Voevod, „in al doilea an al domniei sale, rădicat-au oaste mare asupra Săcuilor la ţara ungurească, şi şi-au împărţit oastea în 2 pâlcuri, şi pre 2 poteci şi-au trecut oastea, şi dacă au intrat la dânşii, în toate părţile i-au spart şi i-au răsipit, şi oraşele le-au jacuit, şi pre toţi i-au supus şi i-au plecat şie, şi cu pace s'au întors înapoi la scaunul său la Suceava". Pe acea vreme, drept mulţumire lui Dumnezeu, a început Petru Vodă urzirea mânăstirii Pobrata, care este a lui ctitorie.

Martie

M	1	C. Eudochia
J	2	Sf. M. Teodot Ep.
V	3	M. Eutropiu
S	4	G. Geras, M. Acatiu
D	**5**	**M. Conon, Armin**
L	6	42 Muc. din Amorea
M	7	M, Eug. Eteriu
M	8	C. Teofilact, Pavel
J	9	Sf. 40 Mucenici
V	10	M. Codrat, Ciprian
S	11	C. Sofronie. Piomie
D	**12**	**C. Teofan Grigore**
L	13	P. Nichifor, Pupliu
M	14	C. Benedict, Eusim.
M	15	M. Agapiu, Romil
J	16	M. Sabin, Anin
V	17	C. Alexiu, M. Marin
S	18	P. Chiril. M. Eucarp
D	**19**	**M. Chrisant, Dariu**
L	20	Sf. Par. uciși Sava
M	21	Par. Mart. Iacob
M	22	M. Vasile. Dros.
J	23	C. Nicon. Dometiu
V	24	P. C. Zaharie
S	**25**	**Buna Vestire**
D	**26**	**S. M. V. Gavril**
L	27	C. Matrona din Tes.
M	28	C. Ștefan fac. de min.
M	29	Cuv. Marcu Ep.
J	30	P. Ioan Scararul
V	31	C. Ipatie. Avda. Ven.

Ziua a crescut dela Solstițiul de Iarnă până la 1 Martie cu 2 ore și 90 minute.

Lungimea zilei, la 1 Martie: 11 ore și 1 minut: lungimea nopții: 12 ore și 59 minute.

Lungimea zilei, la 15 Martie: 11 ore și 42 minute: lungimea nopții: 12 ore și 18 minute

Zodia berbecului:

Născuții în această zodie vor fi buni slujitori, dar și mincinoși și vorbitori de rău, uneori vărsători de sânge, ceea ce le va aduse mult rău și necaz în viață. De altfel iubitori de cinste se vor arăta, deși cam râzători și arțăgoși. Să se ferească de-a lua numele lui Dumnezeu în deșert.

NOTIȚE:

Ia anul Domnului 1442, luna lui Mărțișor, in 25 zile, birui Ioan Corvinul de Hunedoara, Voevodul Ardealului, pe Turci la Poarta de Fier. Că trecu Mezet-beg pe la Turnu Roșu și mare jaf făcu in șesul Mureșului. Dară 8 zile luptând, cumplit, il frânse înapoi oastea de români a Iancului, 20.000 de Turci de veci culcând și pe insuș Mezet-beg și fiul său. Ci și rămășița acelei oști, spre Dunăre fugind, o sfârmă Vlad Dracul Vodă al Țarii Româneștı, „sărind din munți inalți și nestrăbătuți, ce-i slujeau de cetate“ — precum scrie la cronica turcească.

Zodia taurului:

Toţi cei născuţi în zodia taurului, vori fi buni gospodari; cam hapsâni la jocuri, dar iubitori de adânci învăţături. Cuviincioşi şi îndurători cu aproapele, înclinaţi spre cântec. Vor fi adânc smeriţi în cele duhovniceşti şi binevăzuţi şi purtaţi în cinste pentru aceasta.

NOTIŢE:

Aprilie

S	1	C. Maria Egip. Ger.
D	**2**	**C. Titu, Amfian**
L	3	C. Par. Nichita mart.
M	4	Par. Iosif
M	5	Sf. Teodul Agatopul
J	6	Sf. P. Eutichie
V	7	C. par. George
S	8	S. Ap. Irodion, Ruf.
D	**9**	**Floriile**
L	10	Sm. Terentie, Pompei
M	11	Sf. Mucenic Antipa
M	12	C. Vas., M. Dav., C. A.
J	13	M. Artemeon
V	**14**	**Vinerea Patimelor**
S	15	S. Aristarch
D	**16**	**Sf. Paşti**
L	**17**	**Lunia Paştilor**
M	18	Grigorie, Dec.
M	19	C. P. Ioan Pust.
J	20	C. P. Leon Ep. Agaton
V	21	C. Timotei, Mauriciu
S	22	A. Natanail, C. Teod.
D	**23**	**Sf. Gheorghe, D.T.**
L	24	M. Sava Strat., Elis.
M	25	Sf. Ap. Ev. Marcu
M	26	M. Vas. Ep., S. Glaf
J	27	M. Simion fr. D-lui
V	28	A. Iason, M Quintil
S	29	Cei 9 Muc. din Chizic
D	**30**	**Ap. Iacob fr. D-lui**

Ziua a crescut dela Solstiţiul de Iarnă până la 1 Aprilie cu 4 ore şi 13 minute.

Lungimea zilei, la 1 Aprilie, 12 ore şi 45 minute, lungimea nopţii, 11 ore şi 15 minute.

Lungimea zilei, la 15 Aprilie, 12 ore şi 58 minute, lungimea nopţii, 11 ore şi 2 minute.

In luna lui Prier din anul 1574 oaste turcească veni în Moldova Ion Vodă Viteazul luând credinţa ţării, cu răzeşii şi curteni şi boeri, pe viaţă şi moarte începu războiul. Şi a fost luptă la Jilişte lângă Focşani. Scrie Grigore Ureche vornicul că înţelegând Ion Vodă că multă oaste duşmană este „cum au putut mai tare au sârguit, şi dacă s'au împreunat toţi, împărţindu-se în 3 pâlcuri, i-au lovit când ei dormia fără grijă: aşa nime de nimică nu se putea apuca, fiind dezbrăcaţi şi fără cai. Aşa împresurându-i fără veste şi multă moarte făcând intr'înşii, birui Ion Vodă".

Mai

L	**1**	**Ziua Muncii**
M	2	Ad. M. Atan. c. M.
M	3	M. Timotei, Rodop
J	4	M. Pelagia, S. Leontie
V	5	M. Irina, Gaiu, Gaian
S	6	S. și Dreptul Iov
D	**7**	**M. M. Acacie, Sat.**
L	8	Ev. Ioan, C. Arsenie
M	9	Pror. Isăia, M. Gordian
M	**10**	**Sarb. Independen.**
J	11	M. Mochie, M. Diosc.
V	12	C. Epifanie, German
S	13	M. Gliceria, Sergie
D	**14**	**M. Isidor, Terapont**
L	15	Par. Pachomie c. M.
M	16	C. Teodor Sfințitul
M	17	S. Ap. Andronic, Iulia
J	18	M. Teodot, Paulin
V	19	M. Patrichie, Meandru
S	20	Mart. Talaleu
D	**21**	**Sf. C-tin și Elena**
L	22	C. Vasilie, Codru
M	23	C. Mihail mart.
M	24	C. Simion, Marciana
J	**25**	**Inălțarea-Z. Eroilor**
V	26	Sf. Ap. Carp
S	27	M. Eladie, Terapont
D	**28**	**C. Nichita, M. Euti.**
L	29	M. Teodosiu, Olvian
M	30	Isachie, Varlam
M	31	Em. Haralambie

Ziua a crescut dela Solstițiul de Iarnă până la 1 Mai cu 5 ore și 31 minute.

Lungimea zilei la 1 Mai, 14 ore și 7 minute, lungimea nopții, 9 ore și 53 minute.

Lungimea zilei, la 15 Mai, 14 ore și 41 minute, lungimea nopții, 9 ore și 19 minutn.

Zodia gemenilor:

Oamenii din zodia gemenilor vor fi pricepuți la toate și la iscusite meșteșuguri râvnitori. Curați la suflet, buni la vorbă, uneori cam mândri și ispitiți de minciună, care bine le va fi s'o ocolească. Căci trecând peste aceasta li-i dat să ajungă bune căpetenii și orânduitori de legi. Numai să nu aibă zavistii cu strângăturile de bani.

NOTIȚE:

In luna lui Florar, anul 1462, in 23 de zile, a lovit Vlad Țepeș, la Târgoviște, oastea Turcească, ce cu insuș Mehmet impăratul in frunte cu multă pază și frică inainta. Spun cronicarii greci că Vlad dacă nu o putu opri la Dunăre unde mare prăpăd făcu, căci foarte era numeroasă, pustii țarinele și necontenit lovea pe Turci până și in tabăra sultanului intrând. Ci sultanul la Târgoviște rău se spăimântă că văzu „pari nenumărați și implântați și in loc de poame atârnau trupuri turcești și la mijloc Hamza ințepat". „Deci cu rușine s'a intors la Adrianpole".

Zodia racului:

Zodia racului aduce omul cu noroc dar și hărțuit de grele. Va suferi și el împreună cu frații săi din pricina înstrăinătorilor de neam și-i va sângera sufletul din cauza vânzătorilor de lege. Năcazurile însă îl vor lecui de păcate și-i vor aduce aminte de Dumnezeu, încât jumătate din viață și-o va trăi în amărăciune iar jumătate în bucurie, dar hojma cu credință.

NOTIȚE:

Iunie

J	1	Iustin, Firm.
V	2	M. Nichifor, Ioan c.n.
S	3	M. Luchilian, Paula
D	**4**	**Sf. Rusalii**
L	5	M. Dorotei, Apol.
M	6	C. P. Visarion, Ilarion
M	7	M. Teodot, Lica-ion
J	8	M. Nicandru, Marc.
V	9	P. Chiril
S	10	M. Timotei, Teofan
D	**11**	**A. Vart. Varnaua**
L	12	P. Onofrei, M. Anto.
M	13	Achilina, Trifilia
M	14	Prof. Eliseu, Iulit.
J	15	Pf. Amos, Augustin
V	16	P. Tihon, M. Marcu
S	17	M. Emanuil, Inocent
D	**18**	**M. Leonte, Eterie**
L	19	Ap. Iuda varul D-lui
M	20	M. Metodie
M	21	M. Eusebie
J	22	M. Evsechie, Zenon
V	23	M. Agripina, Dimit.
S	**24**	**Nast. Sf. Ioan Bot.**
D	**25**	**M. Fevronia, Firm.**
L	26	P. David, I. Antion
M	27	C. Samson, Anect.
M	28	Aduc. m. Ciril și Ioan
J	**29**	**Sf. Ap. Pet. și Pavel**
V	30	Soborul Sf. Apostoli

Ziua a crescut dela Solstițiul de Iarnă până la 1 Iunie cu 6 ore și 37 minute.

Lungimea zilei, la 1 Iunie : 15 ore și 3 minute : lungimea nopții : 8 ore și 47 minute.

Lungimea zilei, la 15 Iunie ore și 27 minute : lungimea nopții : 8 ore și 33 min.

La inceput de an 1522, se bătu Radu Vodă dela Afumați foarte vitejește cu Turcii, în multe lupte. Și spune la carte că în luna lui Cireșar „iar a venit Mehemet-beiu cu toate oștile lui și sângeacele gata iarăș de oaste (7 sângeaci erau) și au intrat în țară. Și au ieșit Radu Vodă iarăș înaintea lui cu boierii și cu oastea lui și au avut războiu mare la Grumazi și s'au lovit Radu Vodă de față cu Turcii și au biruit dentâi Radu Vodă și mult au stătut de s'au sfădit de dimineață până seara și mulți Turci, și din ai lui, au pierit“. Apoi până la Nicopole și Șiștov i-a lovit.

Iulie		
S	1	S. Cosma şi Damian
D	**2**	**Vestm. Preac Juv.**
L	3	M. Iacint, P. Anatolie
M	4	P. Andrei, Ciprila
M	5	C. Atanasie şi Lamp.
J	6	C. Sisoie, Lucia
V	7	C. Toma, M-a Chia
S	8	M. Procopiu, Avda
D	**9**	**M. Pangratie, Ciril**
L	10	S. 45 M. din Nicapolia
M	11	M. Eufimia Chindeu
M	12	M. Proclu, Ilarie
J	13	Sobor. Arh. Gavril
V	14	Ap. Aquila, M. Iust.
S	15	M. Chiriac şi Iulita
D	**16**	**M. Antinogen, Fau.**
L	17	Martira Marina
M	18	M. Iacint, Emilian
M	19	C. Dia şi Macrina
J	**22**	**Sf. profet Ilie**
V	21	P. Simion, Ioan pust.
S	22	M. Maria Magdalena
D	**23**	**M. Foca, Vitaliu**
L	24	M. Cristina, Capiton
M	25	Ad. Sf. Ana, Eupr.
M	26	M. Ermolae, Ermocr.
J	27	M. Pantelimon
V	28	A. Prohor, Nicanor
S	29	M. Calinic, Teodota
D	**30**	**Ap. Sila şi Siluan**
L	31	S. Eudoxiu, Iosif

Ziua a scăzut dela Solstiţiul de Vară până la 1 Iulie cu 4 minute.

Lungimea zilei, la 1 Iulie: 15 ore şi 25 minute: lungimea nopţii: 8 ore şi 35 minute.

Lungimea zilei, la 15 Iulie: 15 ore şi 15 min.: lungimea nopţii: 8 ore şi 45 minute.

Zodia Leului:

Cine se va naşte în această zodie, nu vine în zadar pe lume. Inclinat spre bună orânduială, spre adevăr şi dreptate, va fi cam îndărătnic, încât va da unora prilej să-l râdă, dar el va fi nepăsător de râsul lor. Dealtfel om vrednic, vrând să facă lucrurile sale spornice, va birui greul cu uşurinţă. Va fi povăţuitor bun pentru aproapele său, meşter în multe lucruri bune, deştept şi harnic.

NOTIŢE:

Intr'a 24-a zi a lunii, din anul 1917, in războiul cel mare, lovi oastea Românici pe duşman la Mărăşeşti, in ţinutul Vrancei. A fost luptă grea şi biruinţă deplină câştigară Românii. Cu asalt a fost cuprins satul Mărăşti, ce ca o cetate era intărit de duşman, alte treizeci de sate au fost cucerite, 3.000 au căzut prinşi, 40 de tunuri au fost luate, încă şi 30 mortiere, 22 mitraliere şi multă pradă de război. Iarăş Românii pe lungime de 30 chilometri şi adâncime de 20 chilometri şi adâncime de 20 chilometri au inaintat. Patru zile şi patru nopţi, au urmărit biruitorii pe duşmanul ce o luase la goană.

Zodia fecioarei:

Omul născut în zodia fecioarei, va fi dibaci la învăţătură şi la meşteşuguri alese, dar mai cu seamă la socoteli. De străini să se ferească. Va fi bun la suflet, iubitor de cinste şi va avea darul grăirii frumoase. Pentru cei ce umblă cu nedreptate, fi-va aspru. Dar cu omul bun, ştie şi gluma. Cei ce-l vor cunoaşte vor ţine mult la dânsul.

NOTIŢE:

August

M	1	Sc. Sf. Cruci şi 7 S.
M	2	Aduc. m. Sf. Ştefan
J	3	C. Isachie, Dolmat
V	4	Sf. 7 coconi din Efes
S	5	M. Eusigie, S. Fabiu
D	**6**	**Schimbarea la faţă**
L	7	M. Dometie, Narcis
M	8	Par. Emilian, Triand.
M	9	Ap. Matia, M. Anton
J	10	M. Laurenţiu, Sixt.
V	11	M. Euplu, Zenon
S	12	M. Fotie, Anichit
D	**13**	**C. Maxim, Dositeiu**
L	14	P. Michea, Luciu
M	**15**	**Ad. Nasc. de D-zeu**
M	16	M. Diomed, Alcibiad
J	17	M. Miron, Straton
V	18	M. Flor şi Laur
S	19	M. Andrei, C. Teofan
D	**20**	**Pr. Samuil M. Sev.**
L	21	Ap. Tadeu, M. Teocl.
M	22	M. Agatonic, Severian
M	23	M. Lup, Irineu
J	24	M. Eutichie, Tation
V	25	Ap. Vart., Tit., Epif.
S	26	M. Adrian, Natalia
D	**27**	**C. Pimen, Lib. Osiu**
L	28	C. Moise Arabul
M	**29**	**Tăerea cap. Sf. Ioan**
M	30	P. Alexa, M. Felix
J	31	Braul Preac. Maici

Ziua a crescut dela Solstiţiul de Vară până la 1 August cu 54 minute.

Lungimea zilei, la 1 August: 14 ore şi 36 minute: lungimea nopţii: 15 ore şi 8 minute.

Lungimea zilei, la 15 August: 14 ore şi 0 minute, lung. nopţii: 10 ore şi 0 minute.

La 30 August din 1877 dădură ostaşii români cea mai grea bătălie dela Plevna, cucerind reduta Griviţa — în războiul cu Turcii se aduse neatârnare ţării şi coroană regească Domnului Carol I. De patru ori au dat flăcăii atac şi abia seara izbutiră, că era reduta puterea cetăţii şi foarte o apăra Osman Gaziul.

Tot în această lună, anul 1495, Miercuri 13, zdrobi Mihai Viteazul, în mare luptă, pe Turci la Călugăreni, inecându i în tină. Pieriră trei paşi şi mulţi sângeaci, iară Sinan-Paşa, căpetenia, în baltă căzând abia scăpă cu ruşine şi fără dinţi.

Septembrie

V	1	C. Simeon, M. Erm.
S	2	M. Mamant, Ion ajun.
D	**3**	**M. Antim, Aristion**
L	4	M. Vavila, Pr. Moise
M	5	Pr. Zaharia, Urban
M	6	A. Mihail, Romil
J	7	M. Sozont, Ap. Evod.
V	8	Naş. Preacuratei Mai.
S	9	P. Ioachim, Ana
D	**10**	**M. Minodora Mitr.**
L	11	M. Teodora, Eufros.
M	12	M. Autonom, Cornut
M	13	S. Corneliu Sutasul
J	**14**	**Inălţarea sf. Cruci**
V	15	M. Nichita, Filoteu
S	16	M. Eufimia, Melctina
D	**17**	**M. Sofia, Elpida**
L	18	C. Eumenie, Ariad.
M	19	M. Trofim, Dorimed
M	20	M. Eustatie, Agapiu
J	21	Ap. Codrat, Pr. Iona
V	22	M. Foca, S. Martin
S	23	Zamis. S. Pr. Ioan Bot.
D	**24**	**M. Tecla, Pr. Cop.**
L	25	C. Eufrosina
M	26	Mut. m. s. Ioan Ev.
M	27	M. Calistrat
J	28	C. Hariton, Eliodor
V	29	M. Chiriac, Dada
S	30	M. Grigore, Mardoniu

Ziua a crescut dela Solstiţiul de Vară până la 1 Septembrie cu 2 ore şi 13 minute.

Lungimea zilei, la 1 Septembrie : 13 ore şi 30 minute ; lungimea nopţii 10 ore şi 30 minute.

Lungimea zilei la 15 Septembrie 12 ore şi 0 minute ; lung. nopţii 12 ore şi 0 minute.

Zodia cumpenei:

In zodia cumpenei, câţi se vor naşte, de treabă şi cu sufletul curat vor fi; iubitori de dreptate şi grăitori de adevăr; numai să le fie aminte ca obiceiurile rele să nu le schimbe firea. Cu aproapele şi chiar cu animalele fi-vor miloşi. Vor fi veseli, iubitori de muzică, Cam tăcuţi, dar în schimb cu inima deschisă; treji la minte. Multe clipe grele prin rugăciune le vor birui.

NOTIŢE:

Intr'a 14-a zi a lunii din anul 1603 dădu Radu Şerban Voevod al Ţării Româneşti bătălie la Teişani, pe Teleajen cu Tătarii, ce in ţară cu oaste de 40.000 şi Poloni şi alţi năvăli, pe insuş hanul Gazi-Ghirai in cap avându-l. De trei ori atacă hanul in acea zi. Şi oştirea lui Radu, măcar că mult mai mică era inapoi il frânse tot in plin bătând cu tunurile. Şi lovind bine Stroe Buzescu oastea lui Mârza, nepotul hanului, birui Radu Vodă şi puse pe Tătari pe fugă, cari pe câmp mulţi morţi lăsară, ca la 8000. După care până in sălaşul lor dela Mare ii lovi Radu Voevod.

Zodia scorpiei:

Aduce oameni buni dar cam mânioşi din fire; de-aceea ei să ocolească tot prilejul rău. Cu cei ce îndrăgesc sfezile să nu se însoţească, pentruca să nu cadă în păcate grele cari li-ar duce sufletul în focul Gheenei.

Femeia născută în această zodie e cam zgârcită de bani şi nu prea va ţine tainele.

Cam arţăgoase din fire fiind, trebue să se ferească de gâlceavă.

NOTIŢE:

Octombrie

D	**1**	**Ap. Anania, C. Ro.**
L	2	M. Ciprian, Iustina
M	3	S. Dionisie, Par. Ioan
M	4	M. Ieroteiu, Calist
J	5	M. Haritina
V	6	Ap. Toma, Erotiida
S	7	M. Serg. Policroniu
D	**8**	**C. Pelaghia, Taisia**
L	9	Ap. Iacob, M. Poplia
M	10	M. Eulampie
M	11	Ap. Filip, Zenaida
J	12	M. Andronic, Tarah
V	13	M. Carp, Papil, Flor.
S	**14**	**Cuv. Paraschiva**
D	**15**	**M. Lucian Vars.**
L	16	M. Login, Par. Mal.
M	17	Pr. Osie, Andrei
M	18	Ev. Luca, Marin
J	19	Pr. Ioil şi Bar.
V	20	M. Artemie, Evor.
S	21	C. Ilarion, Socrat
D	**22**	**C. Averchie Elis.**
L	23	Ap. Iacob fr. D-lui
M	24	M. Areta, Valentin
M	25	M. Martian, Valerie
J	**26**	**Sf. m. M. Dumitru**
V	27	M. Nestor. Capitolina
S	28	M. Terentie, Pompie
D	**29**	**C. Anastasia, P. A.**
L	30	P. Zenoviu, Artema
M	31	M. Epimah, Amplie

Ziua a crescut dela Solstiţiul de Vară până la 1 Oct. cu 4 ore şi 0 minute.

Lungimea zilei la 1 Oct. 11 ore şi 37 minute, lungimea nopţii, 12 ore şi 23 minute.

Lungimea zilei, la 15 Oct. 10 ore şi 50 minute, lungimea nopţii, 13 ore şi 10 minute.

Se luptă Mircea cel Bătrân cu Turcii la Rovine în luna lui Brumărel, 10 zile, anul 1394 şi strălucită biruinţă avu, Scrie Moxa cronicarul după letopiseţul sârbesc: „Fu războiu mare cât se întuneca cerul de nu se vedea văzduhul de mulţimea săgeţilor. Şi mai pierdu Baiazid oastea lui cu totul, iară paşii pieriră toţi. Aşa de se vărsă sânge mult cât erau văile crunte. Deci se spărie Baiazid şi fugi de trecu Dunărea".

Intr'aceeaş lună, anul 1497, Joi 26, intr'un război foarte norocos zdrobi de tot Ştefan pe Poloni la Codrul Cosminului.

Noembrie

M	1	S. Cosma, Damian
J	2	M. Achindim, Antonie
V	3	M. Agepsina, Iosif
S	4	C. Ioanichie, Ermeu
D	**5**	**M. Galaction, Caius**
L	6	C. Pavel mart., Luca
M	7	S. 33 Martiri din Mel.
M	**8**	**Arh. Mihail, Gavril**
J	9	M. Onisifor, Simeon
V	10	M. Orest, Olimp
S	11	M. Mina, Vic., Vich.
D	**12**	**M. Ioan Pr., C. Nil.**
L	13	C. Ioan Gură de Aur
M	14	Apost. Filip
M	15	M. Gurie, Post. Naș.D.
J	16	Ap. Ev. Matei
V	17	M. Grigore, Lazăr
S	18	M. Platon, Roman
D	**19**	**M. Avdie, Varlam**
L	20	C. Grigore, Deca.
M	**21**	**Intrarea in biserică**
M	22	Ap. Filimon, M. Tib.
J	23	C. Amfilochie, Sisinie
V	24	P. Clement, M. Petru
S	25	Ecaterina, Mercurie
D	**26**	**C. Alipie Stelian**
L	27	M. Iacov Persul
M	28	M. Ștefan cel Nou
M	29	M. Paramon, Filumen
J	30	Ap. Andrei

Ziua a crescut dela Solstițiul de Vară până la 1 Noemb. cu 5 ore și 29 minute.

Lungimea zilei, la 1 Noemb.: 10 ore și 4 minut: lungimea nopții: 14 ore și 56 minute.

Lungimea zilei, la 15 Noemb.: 9 ore și 29 minute: lungimea nopții: 14 ore și 31 minute

Zodia săgetătorului:

Omul ce se va naște în zodia săgetătorului, de tânăr se se va arăta desghețat la minte școala o va cerceta cu drag. Creștin bun și iubitor de chipul cel duhovnicesc, îi va fi drag să slujască Domnului.

Va fi drept și milostiv cu aproapele său. Il va durea însă cutropirea neamului de către streini. Deaceea neostenit sfătuitor de bine fi-va fraților săi.

NOTIȚE:

In această lună din anul 1330 se războì Basarab I cu Regele Ungariei Carol Robert, care veni să supue Țara Românească. Lovi Voevodul român oastea ungurească in fundul unei văi la Posada, prăvălind pietre și săgetând-o de pe stânci prăpăstioase. Insăși cronica ungurească scrie că ostașii regelui „ca peștii in vârșă sau mreajă au fost prinși. Au căzut tineri și bătrâni, principi și nobili fără deosebire. Și pieri logofătul cu pecetea Regelui. Mare și prețioasă pradă au luat Românii, Iar Regele ungur, travestindu-se, abia a scăpat cu câțiva inși".

Zodia capricornului :

Cel ce se va naște în această zodie, fi-va frumos la căutătură muncitor, foarte păzitor de taină. Dar să se ferească de păcatul lăcomiei și al vicleniei, care i-ar putea aduce viață nefericită. De multe lucruri bune va fi iscoditor și în negustorie mult priceput, încât și pe alții îi va îndemna la ea. Pentru cinste și adevăr ar merge și în foc. Fiind foarte iubitor de biserică, se va bucura de mare cinste între oameni.

NOTIȚE :

Decembrie

V	1	Prof. Naum, Filar
S	2	P. Avacum, Teofil
D	**3**	P. **Sofronie Teodui**
L	4	M. Varvara, Ion D.
M	5	S. Sava, M. Diagen
M	**6**	**Sf. Par. Nicolae**
J	7	C. Ambrosie, S. Filo.
V	8	C. Patapie, Ap. Cesar
S	9	Zămislirea Sf. Ana
D	**10**	M. **Mina, Marian**
L	11	C. Daniil, Mirax
M	12	Păr. Spiridon, Antu
M	13	M. Eustatie, Mardarie
J	14	M. Tirs, Arian, Apol.
V	15	M. Eleuterie, Sosana
S	16	Prof. Agheu, S. Teof
D	**17**	Pr. **Danill**, M. **Pat**
L	18	M. Sevastian, Marcel
M	19	M. Bonifaciu. Prob.
M	20	M. Ignat, Filigoniu
J	21	M. Iuliana, Temistoc.
V	22	M. Anast. Crisogon
S	23	S-ții 10 Martait
D	**24**	**Martira Eugenia**
L	**25**	**Nast.** D. **Isus Hrist.**
M	**26**	**Sob. Preacuratei**
M	**27**	**Ap. Arhidiac Ștefan**
J	28	20.000 muc. din Nic.
V	29	Pruncii uciși de Irod
S	30	M. Anisia, C, Zotic
D	**31**	**C. Melania, Gaud.**

Ziua a crescut dela Solstițiul de Vară până la 1 Dec. cu 6 ore și 34 minute.

Lungimea zilei, la 1 Dec. 9 ore și 10 minute: lungimea nopții. 14 ore și 50 minute.

Lungimea zilei, la 15 Dec. 8 ore și 41 minute, lungimea nopții, 15 ore și 19 minute.

In această lună din anul 1467, într'a 15-a zi, după război de 40 zile, bătu cumplit Marele Ștefan la Baia pe Mateiaș craiul Ungariei, care cu oaste mare de oameni, 500 de tunuri buni meșteri veni asupra Moldovei. Spun cronicarii: „Căzând mulți dintre Unguri și mai mulți, mistuindu-se în flăcări. craiul rănit în trei locuri, pe targă fu scos ca să nu cadă în mânile Românilor". „Și deabia au hălăduit craiul prepoteci de au eșit la Ardeal". Iar Ștefan scrie: Am prins toate carele (Ungurilor) și corturile și fel de fel de tunuri, unelte, puști mari și mici pe toate".

Sărbători Legale și Religioase

— Toate Duminecile de peste an
1 Ianuarie: Sf. Vasile — Anul Nou
6 Ianuarie: Botezul Domnului
7 Ianuarie: Sf. Ion Botezătorul
24 Ianuarie: Unirea Țărilor Române
30 Ianuarie: Sf. Trei Ierarhi
2 Februarie: Intâmpinarea Domnului
25 Martie: Buna Vestire
9 Aprilie: Dumineca Floriilor
16-17 Aprilie: Sf. Paști
23 Aprilie: Sf. Gheorghe — Dum. Tomei
1 Mai: Ziua Muncii
10 Mai: Sărbătoarea Independenței
21 Mai: Sf. Constantin și Elena
25 Mai: Inălțarea Domnului — Ziua Eroilor
4 Iunie: Sf. Rusalii
24 Iunie: Nașt. Sf. Ioan Bot.
29 Iunie: Sf. Petru și Pavel
20 Iulie: Sf. Profet Ilie
6 August: Schimbarea la față
15 August: Adormirea Născ. de D-zeu
29 August: Tăerea Cap. Sf. Ion Bot.
8 Septemvrie: Nașterea Preacuratei Maici
14 Septemvrie: Inălțarea Sf. Cruci
26 Octomvrie: Sf. M. Dumitru
8 Noemvrie: Sf. Arh. Mihail și Gavril
21 Noemvrie: Intrarea in Biserică
6 Decemvrie: Sf. Păr. Nicolae
25-27 Decemvrie: Crăciunul

Cele patru anotimpuri

Primăvara incepe la 21 Martie ora 1,58 min. după amiază

Vara incepe la 22 Iunie ora 9,47 minute inainte de amiază

Toamna începe la 22 Septemvrie ora 0,20 minute noaptea

Iarna incepe la 22 Decemvrie ora 6,58 minute seara

Cronologia pe anul 1944
câţi ani sunt ?

7944 dela facerea lumii după Suidas, 6000 î. d. Hr.
7578 dela facerea lumii după cei 70 de traducători ai Bibliei
7452 dela facerea lumii după era Bizantină (biserica noastră)
5927 dela calculul comun
2697 dela fondarea Romei, 24 Apr. 753 î. d. Hr. (după varon)
2476 dela moartea lui Alexandru cel Mare, 532 î. d. Hr.
1989 dela îndreptarea calen. Iulian de Sosigene, Ian. 45 î. Hr.
1944 dela naşterea Domnului nostru Ius Hristos
1880 dela risipirea Ierusalimului prin Romani, 1 Sep. 64 d. Hr.
1840 dela descălicarea Romanilor în Dacia sub Impăratul Traian
1838 dela primirea legi creştine de către Romani
1670 dela primele năvăliri în Dacia-Traiană
1619 dela primul Sinod ecumenic dela Nicea
1494 dela introducerea clopotelor în bisericile creştine
890 dela desbinarea bisericii apusene de cea răsăriteană
844 dela întemeerea statului Ţări Româneşti de Radu Negru Basarab, Domnul Făgăraşului
850 dela începutul răsboaielor cruciate
559 dela reîntemeierea Ţării Moldovei prin Dragoş Vodă
490 dela ocuparea Constantinopolului de Turci
439 dela moartea lui Ştefan cel Mare
341 dela unirea ţărilor române sub Mihai Viteazul
362 dela îndreptarea calend. Iulian de Papa Grigore XIII
169 dela anexarea Bucovinei la Ţările Austriace
160 dela revoluţia lui Horia, Cloşca şi Crişan
131 dela prima răpire a Basarabiei de către Ruşi
85 dela Unirea Principatelor Române sub Cuza Vodă
67 dela proclamarea independenţei României
66 dela a doua răpire a Basarabiei de Ruşi
63 dela proclamarea României de Regat şi încoronarea primului Rege al României, Carol I, 10 Mai 1881
30 dela isbucnirea primului război mondial, 1914
26 dela unirea tuturor provinciilor româneşti la patria mamă
22 dela încoronarea al II-lea Rege al Românilor, Ferdinand I
17 dela trecerea la cele eterne a Regelui Ferdinand I
6 dela trecerea la cele eterne a Reginei Maria, 20 Iulie 1938
4 dela trecerea la cele eterne a primului patriarh al Bisericii ortodoxe române, Miron Cristea, 6 Martie 1940
4 dela urcarea pe tron a M. S. Regelui Mihai I, pentru a doua oară, 6 Septembrie 1940 şi luarea conducerii Statului Român de către D-l Mareşal Ion Antonescu
3 dela începerea Războiului sfânt al României contra Bolşevismului, 22 Iunie 1941.

Inchinare
Mareșalului Desrobitor

Mareșal!... Ostaș de frunte,
Sufletul ți-ai plăguit
In durerea ce-a venit,
Val vârtej, ca s'o înfrunte,
Neamul nostru urgisit !..

Cât ai stat sub ochi de pândă.
Casnele te-au oțelit,
Și cu sufletu'npietrit,
Din bicișnică osândă
Mai măreț te-ai pomenit !...

Căci vesteai o lege dreaptă
Pentru neamul de eroi,
Punând capăt la nevoi,
Și 'n unire înțeleaptă
Să legi țara, strâns de noi !...

Câtă jale frământată
Cu pământul sfânt robit,
Părintește-ai potolit,
Când spre hoarda blestemată
Cu război ne-ai fost pornit !...

Iar din valul de teroare,
Sub drapelul ridicat,
Frații robi s'au fost sculat,
Și'n a inimii dogoare
Libertatea și-au strigat !...

Laolaltă-am prins păgânii
De prin munți și de prin văi,
De prin toate cete căi,
Și i-am dus, porniți cu mânii
Până'n besna celor răi !...

Astfel iureșul năpraznic,
Glorii multe-a înălțat
Când pe sângele vărsat,
Sfânta Cruce ne-a stat praznic
Pentru jertfa ce i-am dat !...

Cu pornire vitejească
Pe pământ străbun întins,
Cât îi neam român cuprins,
Căci cu oastea-Ți vitejească,
Mareșale, ai învins !...

Leonte Dumitrescu

MAREȘALUL
ION ANTONESCU
Conducătorul Statului

...Ne-am născut aci, suntem cei dintâi **așezați aci și vom pleca** cei din urmă. Vom muri aci, **frați ardeleni, fiindcă nu putem** părăsi ceeace nu se poate părăsi. **Nici furtunile nici trufiile,** nici trădările nu ne vor clinti. **In fața noastră, viitorul stă** aspru și greu, dar plin de nădejde.

*

...**Ca și Columna** lui Traian, suntem **unde am fost și rămânem** unde suntem.

*

...Poporul Românesc n'a cotropit nici **odată un pământ străin și** n'a atins nici o brazdă **fără drept și fără luptă.**

Pentru el, cuvântul a fost totdeauna **sfințit. Și el a știut răspunde** de veacuri la prietenie **cu frațietate și la înțelegere cu recunoștință.**

El nu primește nici lecții de **cavalerism, nici pilde de onoare...**

Mareșal Antonescu

La ediția 1944

Dorința de a edita un calendar-almanah în fiecare an, pentru meleagurile Dobrogene, am avut-o încă din toamna anului 1940, prima toamnă a anului venirii mele aci în urbia lui Ovidiu, țara lui Mircea cel Bătrân. Ca exemplu am luat Ardealul nostru, leagăn al copilăriei mele și al multor Dobrogeni, pentrucă acolo, an de an, apăreau o mulțime de calendare, acestea fiind vetre luminoase ale scrisului românesc, dădătoare de cultură și flăcări vii de naționalism. Acest bun exemplu doream să-l realizez aci. Realizarea am inaugurat-o prin apariția calendarului pe anul 1943, cu titlul: «*Dobrogea Română*». Calendar modest, dar făcând parte din primele încercări de acest gen, de aci din Dobrogea.

Ediția pentru anul 1943, a avut un succes apreciabil, succes ce a determinat în mare măsură apariția ediției de față pentru anul 1944.

Prin apariția calendarului «Dobrogea Română» s'a făcut un pas înainte în mișcarea culturală a acestui ținut și s'a creiat un nou îndreptar de viață românească.

Tot elanul de întocmire și răspândire a acestui calendar, ar fi rămas inutil, dacă nu exista marele sprijin al cititorilor, cărora le cer și în acest an tot concursul de a recomanda tuturor acest unic calendar al Dobrogei. Iar dacă au idei noui, pentru a fi cât mai util întocmit acest calendar, pentru anul viitor, îi rog să mi-le împărtășească printr'o carte poștală, așa cum mulți au făcut-o și pentru acest an. Mulțu-

mindu-le anticipat, pentru interesul ce-l poartă calendarului „Dobrogea Română".

Tot odată rog, toate condeiele din acest ţinut, ca pentru ediţia pe anul 1945, să onoreze acest calendar cu colaborarea domniilor lor, din vreme.

Ţin să mulţumesc, deasemenea, tuturor prietenilor şi cunoscuţilor cari încă din primele momente ael plăsmuirii acestui calendar mi-au acordat ajutorul lor, preţios, atât moral cât şi material.

Tiberiu Petrilla-Slătineanu

Ce este calendarul ?

Calendarul (în latineşte: calendarium) e un tablou al zilelor, lunilor, anotimpurilor şi sărbătorilor anului. Sunt trei feluri de calendare: lunare, solare şi lunisolare.

Calendarul lunar e întrebuinţat numai de mahomedani, cel solar de abisinieni şi de perşi, iar restul lumii a adoptat sistemul mixt, mai practic, al calendarelor luni-solare.

Calendarul republican, întrebuinţat în Franţa între anii 1782 şi 1806, a fost solar, ca al copţilor. Anul începea la echinoxul toamnei, iar cele 12 luni aveau denumirile: culesul viilor, bruma, negură, zăpada, ploaia, vântul, înmugurirea, înflorirea, cositul, seceratul, căldura, fructele.

Calendarul Egiptean şi Abisinian. — Anul solar al Egiptenilor avea 360 de zile, împărţite în 12 luni a 30 de zile. Această împărţire e păstrată de locuitorii Abisiniei. Etiopienii au corijat diferenţa de 5 zile, introducând o a 13-a lună scurtă (în anii bisecţi e de 6 zile), dar egiptenii admiteau la început că anul ar fi numai de 360 de zile, primii astronomi nefiind atât de pregătiţi. Diferenţa de 5 zile şi câteva ore dădea în 72 de ani încă un an. Bătrânii faraoni şi zodierii lor au trebuit să recunoască eroarea, lungind anul cu 5 zile.

Cum însă a mai rămas o diferenţă de aproape un sfert de zi pe an, după 1400 de ani, eroarea ajunsese la un an, care s'a numit «an rătăcitor». Regina Cleopatra nemulţumită de acest calendar, aflà cu uimire, dela iubitul ei Antoniu, că a Roma se adaugă o zi suplimentară, la fiecare patru ani. mpăratul August cucerind Egiptul introduse calendarul Iulian.

Calendarul Israelit. — Strămoşii lui Einstein au reuşit

să se apropie mai mult decât Egiptenii de valoarea matematică a anului tropic.

Din nefericire, calendarul evreesc e prea complicat, cuprinzând șase feluri de ani și anume : 3 ani de câte 12 luni, având 354 zile; 1 an de 355 de zile tot de 12 luni, 1 an de 12 luni numai de 353 zile, 1 an de 13 luni având 384 zile, 1 an de 13 luni cu 383 zile, 1 an de 13 luni cu 385 zile.

Acest calendar inegal de 354, 353, 355 384, 383 și 385 zile, bazat pe mișcările Lunei, s'a putut menține mii de ani, fără a da greș, media anului civil israelit fiind aproape egală, până la secundă cu anul tropic.

Calendarul mai e întrebuințat azi, în virtutea unei tradiții milenare. Celace a adoptat omenirea din calendarul israelit e «săptămâna», adică gruparea zilelor, indiferent de ani și luni, în grupări de 7 zile. Cifra 7 e a astrologilor, se credea că ar fi 7 planete și 7 ceruri empiree. De altfel și Dumnezeu, după cum ne spune Biblia, a ales cifra 7: timp de 6 zile a lucrat la construcția Universului și la crearea viețuitoarelor, inclusiv oamenii, iar a 7-a zi s'a odihnit.

Calendarul Persan. — Perșii aveau un calendar greșit de 365 zile, în uz până la dărâmarea împărăției lui Darie Codomanul de către Alexandru Machedon.

In schimb Iranienii și Iracii de azi au un calendar mai exact decât cel gregorian, care diferă numai cu 18 secunde pe an, de anul tropic.

La această precizie, iranienii (sau persanii) și afganii (iracii) au ajuns prin adoptarea unui an «jelaledin», adică într'un ciclu de 33 ani, 28 sunt ca în calendarul nostru, iar din cei 5 ani următori, 4 sunt de 365 zile și al 5-lea de 366 zile. Din cauza acestor nepotriviri s'ar putea să avem în Persia 1 Martie 1940, când în Europa va fi 29 Februarie.

Calendarul Chinez. — E unul din cele mai vechi din lume.

Lunile imperiului ceresc au 29 și 30 zile, iar într'o perioadă de 29 ani se intercalează de 7 ori, o lună suplimentară.

Chinezii n'au săptămână, nici oră. Ei împart lunile în trei decade, iar ziua lor are 12 ore, în loc de 24, deci o oră în China e cât două ore de ale noastre. Anul Chinezilor începe în Februarie.

Calendarul Indienilor. — Incepe în Aprilie, ca și anul fiscal în Europa. Indienii au un calendar eronat, anul lor e de 365 zile 6 ore, 22 min. și 30 secunde, deci cu 24 minute mai mare ca anul tropic.

Calendarul Elen și Roman. — Calendarul elen era împărțit în 12 luni de câte 29 și 30 zile, dar la fiecare doi ani Grecii intercalau o a 13 a lună. Anul începea în ziua solstițiului verii.

Romulus, ziditorul Romei, neavând cunoştinţe de cosmografie, a întocmit un calendar care nu cuprindea decât... 304 zile pe an. A fost cel mai greşit calendar cunoscut în istorie. Anul lui Romulus cuprindea numai 10 luni şi anume: Martius, Aperire, Maius, Iunius, Quintilis, Sextilis, Segtember, October, November şi December. Decembrie era a 10 a lună.

Lunile romane erau împărţite în calendae, nonae şi idae.

Regele Numa Pompiliu a introdus calendarul de 365 zile, adăogând lunile Ianuarie şi Februarie. Tot Numa Pompiliu avu inspiraţia, mai puţin fericită, de a muta Anul Nou dela 1 Martie la 1 Ianuarie, în toiul iernii.

Calendarul Iulian. — In anul 46 înainte de Christos, astronomul Sosigene din Alexandria, a reformat calendarul, în urma cererii lui Iuliu Cezar, în onoarea căruia noul calendar fu numit Iulian.

După Hiparc, lungimea anului tropic era de 365 zile şi 6 ore sau un sfert de zi.

Sosigene aplică formula lui Hiparc. şi dispune ca din 4 ani civili consecutivi, 3 să fie de 365 zile, iar al patrulea de 366. Ziua suplimentară, Sosigene a adăogat'o lui Februarie.

In anul 325 după Christos, Sinodul Ecumenic, ţinut la Niceea, a hotărât ca biserica creştină să primească acest calendar, deşi s'a observat greşeala lui Hiparc şi a lui Sosigene.

Calendarul Gregorian. — Anul iulian rămâne în urma anului tropic cu 11 minute şi 14 secunde. Consiliul dela Niceea a făcut o corectură de 3 zile. După acest consiliu, timpul nu s'a mai corectat 1257 ani.

Anul iulian rămânea în urmă cu o zi la 129 ani. Papa Grigorie al XII lea a mai făcut o corectură de 10 zile, după avizul a 3 astronomi; Silius, Claudius şi Bacon, cari hotărâră tot odată reforma calendarului iulian în anul 1572. Această reformă s'a numit reforma gregoriană. Papa Grigore a făcut următoarele:

1. A dat anul înainte cu 10 zile; 5 Oct. 1582 deveni 15 Octombrie 1582.

2. A hotărât ca anii seculari, ale căror prime două cifre, nu se împart prin 4, să nu fie bisextili. Astfel anii 1700, 1800 şi 1900 n'au fost bisecţi la catolici, dar bisecţi la ortodoxi. Anul 2000 va fi bisect pentru toate calendarele.

«Fă-te că nu ai urechi,
au zidurile destule».

ANUL NOU

Istovit de bătrâneţe,
Răzemându-se 'n toiag,
Anul vechi, cărunt şi gârbov
Trece-al veşniciei prag.

Il privesc pe drum bătrânii
Trişti şi mohoriţi la faţă,
Şi arar le joacă 'n pleoape
Câte-o lacrimă răsleaţă.

Iar în locul lui apare
Ca un crainic din poveşti,
Anul nou, cu plete de-aur
Şi cu straie 'mpărăteşti.

El împrăştie pe plaiuri
Numai zâmbete senine,
Şi 'naintea lui copiii
Au ieşit să i se 'nchine.

Dar sub masca lui ascunde
Multe lacrimi şi dureri —
Pentru unii-aduce toamne,
Pentru alţii primăveri.

De prin lumi necunoscute
Cum coboară 'ncet la vale.
Unii îl privesc cu ură,
Alţii-i cântă osanale.

Iustin Iliescu

Din volumul „Cetini mohorâte“

MOȚUL

Imi port cu mine răul și năcazul
Prin munții ăștia cu scrâșnit de piatră;
De-atâta trudă mi-i 'năcrit obrazul
Și-ori-unde oiu fi, nevoile mă latră.

Mi-s palmele polog de-atâta trudă;
Crăp trunchii de molid și fac ciubară,
Le suim pe murg și urlu'n Țară,
Dar nimenea când strig nu vrea s'audă...

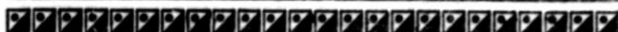
De pot, le dau pe câte-un druț de pită,
Pe-un ban, ori pe-o cupiță de bucate
Și cu desagii legănați pe spate
M'afund tăcut în Țara mea cernită.

...Horește-mi Arieșu 'n fluiere de apă
Pe la vâltori borborosind a jale...
Rânchează murgu,. drumu-abia-l mai sapă
Că n'avuiu fân să-l mai îmbun pe cale..

. . . .

...M'așteaptă'n munte pruncii și muierea
Și n'am pe cal o mierță de săcară...
— Pleznească-i, Doamne, inima și fierea
Cui ne-a ursit să colindăm prin Țară!..

Petre Bucșa

Noapte în sat

Schiță de Vasile Oproviciu

—... Nu fi nebună și vino pe seară lângă salcia din dosul grădinii.

— Lasă-mă'n pace 'oi vedea.

— Să nu mă lași s'aștept c'o stricăm atunci.

— Bine. Dute să nu te vadă tata.

Florin a plecat cu pași mari spre cooperativă care tocmai trebuia să închidă, să-și ia niște țigări. De acolo se mai duse la niște prieteni cu cari să mai stea «de sbor».*)

Ea, Ana, a rămas la poartă privind din urmă feciorul drag ce se îndepărtase mai acu de ea. Nu voia să se ducă la întâlnire dar cu toate acestea știa că atunci când zările vor slobozi fumurile serii o prindea parcă o mâncărime pe tălpi și i se aprindeau gândurile de nimeni nu ar fi putut-o opri să nu se întâlnească cu Florin cu care era în vorbă să se mărite. Părinții Anei miroseau că la mijloc nu-i lucru curat dar, neștiind ceva precis, tăceau. Dar nici prin gând nu le trecea că singurul lor copil, Ana, se întâlnia cu Florin mai pe seară, când ei credeau că i plecată «la vreo prietenă din vecini.»

Nu demult soarele apusese lăsând în marginea cerului, deunde s'a prăbușit dincolo de pământuri, ca un ultim souvenir nourii muiați în jar sau înfășurați în cei mai rozi trandafiri. Apoi seara căzuse plină de albăstrimi aducând de mână una câte una stelele ce sclipeau pe bolta carului ca niște bănuți pe o cămașă a unei țăranci.

In dosul grădinii este liniște. Un greer, apoi, țârâe un cântec nelămurit. Râul mic ce curge la poalele salciei, clipotește lovindu se de un bolovan ajuns acolo prin cine știe ce întâmplare.

— Ana !...

Tăcere.

Se-aud niște pași venind pe covorul frunzelor ruginite căzute din copaci din neîndurarea Toamnei

— Ana!

— Pavele!

— Făte 'ncoace.

— Da stai nițeluș că n'o arde.

---

*) In dialectul bănățean: «de vorbă».

— Dar dă unde ştii tu că n'o arde ?!
— Nu ţâ ruşine ?
— Dice să-mi fie ruşine ?
— Iaca aşa.
Ana a venit aproape de Pavel. El o prinde de mână. Ea se sbate cu toate că ştie că mâna voinică a lui Florin nu-i va da drumul decât atunci când vrea el.
— Stai jos să nu te vadă cineva.
— Nu stau jos, răspunse Ana. Spune-mi ce ai de spus că mă grăbesc.
— Iotăte, Nici nu ai venit bine şi vrei să pleci. Decând nu ne am mai întâlnit seara ?
— Dece mai chemat ? întoarce Ana vorba.
S'a aşezat jos lângă el. Pavel răsturnat pe spate priveşte minunatul cer al serii de toamnă.
— Ana !
— Ăă.
— Şti tu cât mi-eşti de dragă ?
— Iar minţi.
— Să mă bată...
—... Nu te mai jura că ştiu eu.
— Imi eşti dragă ca soarele, ca luna, ca pânea...
— Mai ca cine ?
—... Canimeni alta Ano. Dice nu vrei să crezi Ano ?
— Cum să te cred când Florica vecina mi-a spus că te-a văzut stând de vorbă cu Maria a lui Necula ?!
— Măi, Ano nu fi proastă. M'o rugat un prieten să-l vorbesc de bine,
— Dar nu ti cred oricâte mi-ai spune.
— Ce să fac ca să mă crezi ? Vrei să mă arunc în râu ?
— Ti 'neci.
— Să mă 'mpuşc.
— Mori atunci.
— Să-mi dau cu capul de salcie.
— Iţi spargi capul.
— Dacă m'oi sparge capul, m'oi îneca sau împuşca ce ti doare ?
— Cum să nu mă doară...
A roşit şi şi-a plecat privirile în pământ.
— Ana, vino mai aproape.
— Na, am venit.
— Nici c'un deget n'ai venit. Mai puţin...
A venit până aproape de el până i-a simţit căldura trupului tânăr.
— Dice nu vrei să fii tu a mea.
— Să văd, ce zice tata.
— Da tu ce zici ?
— Nu ştiu ce să zic...
— Ana !

S'a sculat uşor şi prinzând'o de mijloc strâns.

— Fi cuminte. Nu mai viu dacă eşti aşa...

— Nu nu înţelegi cât mi-eşti de dragă.. Numai pot Ana.. Fi a mea... Haide, Ana.

— Ce-ţi trece prin gând?

— Sunt nebun, Ana.. Imi placi atât de mult.. Numai pot nici o clipă fără tine... Lasă-mă să te sărut odată..

— Ţţ.

Si-a lipit buzele uşor de pletele ei negre ca noaptea şi-apoi, cald, haiduceşte a alunecat cu ele până aproape de gura roşie ca o rouă.

— Ana!

— Astâmpărăte că ne vede cineva..

Luna răsărise albă şi mare. Greerul amuţise deodată Numai râul clipotea ca un uşor foşnet de fuste de mătase.

— Lasă-mă că ţip..

Era prea târziu. Buzele ca nişte smeure arse de soare s'au căutat şi s'au găsit. Ţipătul se pierduse undeva rouratic printre buzele încinse de iureşul sângelui.

— Ţine mâna acasă! Ţţ,!.. nu înţelegi?

Degetele în tremurul lor au împins fusta aspră de in până de-asupra genunchilor albi şi rotunzi.

— Nu îţi sunt drag?

— Ba da, dar lasă-mă! Iii... te rog nu... nu acuma. când ne-om lua.

— Ana... nevasta mea! Aşa... Nu-ţi fie frică. Mi eşti dragă Ana!...

Ea se prăvălise parcă într'o prăpastie fără sfârşit. Nu trebuia să se întâmple.

— Florine! Nu!

Două strigăte ca două ţipete de paseri rănite se smuciră prin aer.

— Ana, soarele meu!

— Dragul meu!

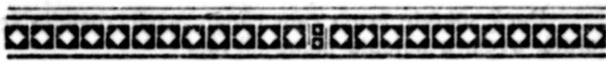
Cerul se înourase aspru. Picături repezi de ploaie cădeau pe pământul uscat de căldurile verii.

O linişte adâncă plutea de-asupra satului. Un car cu boi se întorcia dela viile depe deal, încărcat cu struguri. In curtea domnului învăţător Măran se facea clacă. Un câine urla spre lună. Poate îi era foame. Poate, după părerea lui moş Iancu, o muri cineva din apropiere.

Inconjuraţi de noapte Ana şi Florin strâns înlănţuiţi îşi fauriau drum spre zile mai fericite.

Salcia ca o mamă bună îi acperia cu mulţimea-i de braţe ce cădeau leneşe pe faţa limpede a râului scăldat în argintul lunii.

Noapte de sat, noapte neştearsă din cartea amintirilor, noapte de dor şi vis!

Putem şti ce vremi vor urma?

Unii oameni luând seama, că a patra zi după lună nouă, dacă e luna limpede şi coarnele ei se văd a fi ascuţite, au tâlcuit, că în vreo câteva zile tot vreme frumoasă şi plăcută va să se întâmple. Iar de va fi ceva întunecată, şi coarnele ei se va arăta rotunde, apoi aeru va fi cu bură întunecat, în mai multe zile va urma ploae şi vreme turbure.

Dacă răsare luna mai devreme de cât e termenul ei a răsări, sau răsărind se va părea a fi mai mare decât de alte ori, e semn că va urma ploae îndelungată.

Dacă în prejurul lunii se va face un cearcăn roşu, sau ceva gălbior, înseamnă că va urma timp ploios.

Dacă luna se va arăta ceva roşiatecă înseamnă că vor urma vânturi mari şi cumplite.

Dacă luna se va arăta alb strălucitoare, înseamnă că următoarea zi va fi frumoasă şi cu senin.

Dacă razele soarelui, prin norişorii înaintea lui stătători, lesne vor străbate, şi norii în grabă după acea se vor împrăştia, putem nădăjdui, cum că în cealaltă zi va fi senin.

Aşişderea putem avea nădejde de o zi frumoasă şi atuncea, când la apusul soarelui sus nori roşietici se vor vedea.

Insă dacă la apusul soarelui norişorii câtva vineţi cu roşu amestecaţi se vor vedea, în următoarea zi negreşit vom căpăta vânt mare.

De cumva la apusul soarelui, soarele va fi înconjurat de nori roşii, suri şi ceva cam galbeni, e semn că va urma ploae. Iar dacă la răsărirea soarelui orizontul peste tot va fi înseninat şi făr leac de ceaţă, nu e semn că va fi peste toată ziua senin.

Dacă soarele acum cam vânăt, acum roşietic se arată, avem a aştepta ploae şi vânt.

Aşişderea avem a aştepta vânt, dacă la răsăritul soarelui, sau în zori de ziuă cerul împrejurat cu roşală se va vedea, adesea şi ploae urmează.

Dacă vârfurile dealurilor celor înalte cu negură groasă vor fi acoperite, ne ameninţează vânt şi ploae.

Dacă negura, care noaptea se coboară, dimineaţa se va lăţi pre şesuri şi pe lunci, ne adeverează o zi foarte frumoasă. Iar de se va rădica în sus către vârfurile munţilor, însemnează, că vom căpăta ploae.

Dacă norişorii cei mici şi rotunzi de vânt nu prea aspru lesne în coace şi în colo se răsipesc, ne făgăduesc zile frumoase şi plăcute.

Iară dacă dărăbuţele de nori încet se îngroaşe şi mari se fac, şi apoi se lăţesc în văzduh, aduc ploae, iar de se arată mari în forma stânilor de piatră, însemnează ploae cu picături mari, sau cum se zice, va ploua de va vărsa.

Dacă aşa fial de nori vara în căldura cea mare se vor ivi şi mulţi la olaltă se vor împreuna, se vor înegri, va urma ploae cu tunete şi cu grindină, mai ales dacă vreo câteva zile înainte de aceasta au bătut vântul de către miază noapte, sau miază zi, sau cel despre apus.

Dar de vor sufla aceste vânturi cumplit, este de a se teme, că va veni vreme cu grindină amestecată.

Dacă vânturile despre miază noapte şi cele despre răsărit sau apus, încet vor sufla, şi norii în văzduh îi vor rădica, vor urma zile frumoase.

Dacă peste noapte va cădea rouă groasă şi apoi îndată după răsărirea soarelui se va topi, însemnează ploae îndelungată.

Grindina cade numai când sânt zile tare călduroase şi cu zăduf, şi cu vânt mare, căci vremea tare de va fi fără de vânt, nu aduce grindină.

Dacă vântul dinspre miază noapte va începe a sufla, ne încredinţează o vreme frumoasă şi plăcută, iară iarna frig mare. Iară vântul despre miază zi şi cel dela răsărit ne veseşte ploae şi iarna de va sufla, neauă (zăpadă).

Un pictor dobrogean :

STAVRU TARASOV

In tendința de totdeauna ca fiecare provincie să se mândrească prin valorile ei, numele lui *St. Tarasov* va rămâne definitiv legat de pământul dintre „Dunăre și Mare".

Unul din cei mai „reprezentativi" pictori ai Dobrogei l'a numit cândva un critic de artă ce i-a vizitat atelierul. Reprezentativ, da, nu numai în expresie, ci și în fond, prin profunzimea elementului ancestral care trece la baza operei sale, fiindcă una e a iubi o provincie din motive „turistice" și alta de a fi legat de ea prin lanțuri misterioase etnice și sufletești, care zi de zi, și de dincolo de personalitatea ta prezentă, întocmită și fațadată de cultură sau mediu social, își marchează ecoul străvechilor credințe.

Dar pentru a-l înțelege trebue să-i judecăm opera numai ca o rezultantă a elementului menționat mai sus. Amintesc de trăinicia cu care artistul este încadrat în viața bătrânei provincii transistriene, tocmai pentru ca opera lui să fie și mai mult înțeleasă și deci, mai în profunziune apreciată. In bogata lui realizare nu ai să găsești eforturi în vederea căutării de efecte. La el, procesul de elaborare este numai de durata primei impresii,

iar cel de execuţie din cele mai simple. Tocmai de aceea poate, pictura lui se aşează în rândul operelor care cu cât le priveşti, cu atât le pătrunzi mai mult farmecul, sau mai bine zis, farmecul lor te pătrunde pe tine.

Credincios admirator al apusurilor învăpăiate şi al mării, ascuns cu lunile într'o lotcă prin stufărişurile Deltei, **Tarasov** rămâne în toate creiaţiile sale un solitar.

In cadrele lui intră doar atât: „natura", poezia firii, cu toate singurătăţile ei, cu toate genurile ei de tăcere.... Subiectul uman sau animal e aproape inexistent, în orise caz absent prin estomparea lui coloristică sau pur statică. Ceeace «auzi» nu-i decât aromitorul fâşâit de ape şi de păpuriş, sau sumbrul şi surdul tumult de talazuri ale furtunei începânde, din marinele lui. Acompaniamentul cel mai adeevat va fi de aceea, sau un cer îngândurat şi încruntat de nori, sau gălbuia lumină a soarelui ce scapătă, scriind dezolare pe zidurile năruinde ale caselor tătăreşti, sau incendiind uriaşe melancolii peste tot cuprinsul unui plaur amurgit...

Ceea ce este vrednic de relevat la acest artist, e tocmai faptul că deşi o viaţă întreagă a fost un sbuciumat, iar prelungile-i peregrinări prin centrele artistice ale străinătăţii — unde a obţinut de altfel frumoase succese — i-au lăsat în suflet un freamăt vag şi permanent de melancolie, ca într'un apus de soare dintr'un tablou de-al lui, în care viziunea sufletului se îmbină cu realitatea, totuşi în faţa pânzelor lui, te simţi înseninat, îndemnat par'că să iubeşti şi mai mult viaţa în cadrul naturii, singură totdeauna gata să-ţi mângâe şi să-ţi odihnească sufletul obosit.

Iată cum l'a caracterizat unul din marii critici de artă ai Franţei moderne, Clément Moiro în „Révue Moderne":... „l'art de **Tarasov** apporte de la sensibilité nouvelle dans cet art roumain, qui ne peut vivre que dans la mesure oú il fere la synthése des caractéristiques de l'intimité d'une race à la recherche de son unité spirituelle et morale"...

Radu Boldur

PICTURA

AUTOPORTRET

ST. TARASOV

LINOGRAVURA

CAP DE STUDIU

T. PETRILLA-SLĂTINEANU

Originea numelui lunilor

Ianuarie este astfel numit dela Janus, fiul lui Apollo. Acesta avea puterea să ghicească trecutul și viitorul și era reprezentat de Romani ca un zeu cu două fețe. Februarie e un nume care vine dela Februa, porecla Junonei pe care Romanii o adorau în această lună ca pe o divinitate proprie purificării sufletelor celor răposați. Martie este luna astfel numită dela zeul Marte, zeul răsboaielor. La Roma, sub Romulus, anul începea cu această lună. Aprilie este luna mai capricioasă, cuvântul derivă dela verbul aperire (a deschide); într'adevăr în această lună pământul își deschide sânul său și dă seva hrănitoare care la rândul ei deschide mugurii plantelor. Mai: Romulus a numit această lună Maius în onoarea senatorilor: Majores. Iunie derivă dela Junius care înseamnă tânăr pe latinește și era dedicată tineretului roman. Iulie numită astfel dela Julius Caesar care s'a născut în această lună. Marc Antoniu în timpul consulatului a ordonat această numire. August s'a numit mai întâi Sextilis (luna a șasea) și a primit apoi numele de August dela Octavian August, primul împărat roman. Septembrie, Octombrie, Noembrie și Decembrie sunt numite astfel după locul pe care aceste luni îl ocupau în primele timpuri ale existenței Romei.

Cum se face o bibliotecă?

Cartea cumpărată și cetită, nu se aruncă, ci se ține cu multă sfințenie și grije. Nici nu știi când mai ai nevoe de ea. Chiar dacă n'ai mai ceti-o, prin cărțile cetite și păstrate, se păstrează vie amintirea copilăriei și a tinereței.

Cărțile dacă nu se leagă, se învălesc cu hârtie colorată și se pun într'un dulăpior sau măcar pe o poliță.

Ordinea în cărți e ordinea sufletească. Pentruca să găsești cartea când îți trebue, vă faceți un catalog. Sunt notesuri alfabetice, în care se înscriu numele autorului și titlul cărții.

Cartea trebue iscălită la începutul primului capitol, spre a a se ști a cui proprietate este, și a se recunoaște dintre altele.

Cărțile se numerotează, pe măsura cumpărării cum vin la rând, iar numărul se scrie în dreptul titlului din notesul alfabetic, ales catalog al bibliotecii personale. In acest fel cartea pusă la locul ei de unde a fost luată, nu se pierde timpul la căutatu-l ei.

Cine are un dulăpior, așează cărțile după formatul lor, dând numere succesive volumelor din fiecare raft. In acest caz rafturile se însemnează cu literele alfabetului sau cu cifre romane, însemnându-se și aceasta în catalogul bibliotecii noastre.

De exemplu: Sadoveanu M. — Hanul Ancuței A(sau I) 3
Simionescu I. — Orașe din Rom. C (II) 8

Astfel se învață omul de mic să fie ordonat, pe lângă cinstirea pe care o dă cărții.

Zece porunci necesare sănătății

1. Nu introduceți degetele în nări. Riscați să inoculați în mucoasa nazală microbii unor numeroase boale: sinusita, furunculoza, difteria și chiar tuberculoza.

2. Când aveți guturai, nu suflați nasul violent și prea des. Iritați membrana și propagați guturaiul. Combateți boala cu instilații și irigații.

3. Nu vă scărpinați până când jupuiți pielea. Nu rupeți cu unghiile un buton inflamat. Numeroase furunculoze, antraxul și erizipelul au această origine.

4. Nu vă curățiți dinții cu acul sau cu vârfuri de metal, ci numai cu scobitori de lemn, flexibile, pe care nu le veți folosi decât odată.

Altfel, riscați a vă răni gingiile, creind numeroase boale alveolo-dentare.

5. Nu beți o băutură rece, imediat după una caldă. Smalțul dinților este foarte sensibil și diferențele de temperatură, care îl pot plesni. O plesnitură în smalț aduce, sigur, caria.

6. Nu vă roadeți unghiile. Nu smulgeți micile părticele epidermice care cresc în jurul unghiilor (a[illegible]mitele „pielițe".) ci le tăiați cu un foarfece mic, desinf[illegible] eroziune lângă unghie poate provoca un flegmon.

7. Nu vă tăiați bătăturile, căci se riscă a le face să sângereze. Deobiceiu tăiatul nici nu le suprimă. Pe urmă pot urma inflamații, supurații, o limfangită care poate ataca piciorul întreg. Muiați-le, apoi detașați-le cu medicamente coricide.

8. Evitați să udați cu limba mărcile și timbrele, pentru a le lipi. Cleiul de pe ele este făcut cu o substanță care ar putea conține microbi de tetanos.

9. Nu sărutați copii străini și nu îngăduiți străinilor să sărute copiii voștri. Aceste gesturi pot întinde germenii rugeolei, difteriei și altor boale frecvente la copii.

10. Nu folosiți cărți vechi, cumpărate de ocazie, până nu le desinfectați. Interesați-vă dacă posesorii lor precedenți, nu au suferit de boale grave, precum febra tifoidă, tuberculoza, etc.

Drapelul Țării

Fiecare țară își are drapelul sau steagul ei. Drapelul este un semn care așa s'a lăsat din vremuri depărtate obiceiul, înfățișează țara. El fâlfâie mai ales în fruntea oștirilor, fiind pentru ostași un îndemn de a fi vrednici luptători pentru apărarea țării.

Noi trebue să respectăm steagul, pentrucă el este însăși icoana țării.

Când ne descoperim în fața drapelului, arătăm că ne respectăm și ne iubim țara. Și după cum iubim și respectăm țara așa trebue să iubim și să respectăm drapelul.

Culorile drapelului nostru sunt: albastru, galben și roșu.

PEISAJ MARIN

ST. TARASOV

Indeletnicirí pentrul timpul liber

Pescuitul cu undița are normele sale deosebite. Lungimea undiței variază după felul apei în care vrem să pescuim. In bălți, lacuri sau ape curgătoare nu trebuie să fie mai lungă de 3—3½ m. La mare, variază între 5—7 m. Bățul trebue să fie de bambus cu partea de jos mai groasă și inflexibilă. Ața legată de băț trebue să aibă cam ¾ din lungimea acestuia; la capătul firului de ață se atârnă o greutate de 100—125 gr. plumb. Cu 5 cm. deasupra plumbului se fixează unul sau mai multe cârlige prinse cu sfori de 30—10 cm. cârlige în care se fixează momeala.

O altfel de undiță e aceea fără băț; luăm o sfoară de 10—15 m. lungime la al cărei capăt atârnăm o greutate de plumb de 100—125 gr. Deasupra plumbului se leagă o balenă de corset sau o lamă de oțel. La cealaltă extremitate a lamei se leagă un băț, de care, prin mai multe sforicele, sunt prinse cârligele cu momelile. Pentru a pescui, se prinde sfoara cu vreo 50 de cm. deasupra plumbului, se aruncă plumbul departe și cât mai înalt lăsând să se desfășoare firul între palmă și degete. Când plumbul a căzut în apă se oprește firul. Se lasă în apă 10 minute și apoi se trage repede.

Grădinăritul. Acei cari au în jurul casei câțiva pomi fructiferi știu desigur că aceștia, pentru a da roade, au nevoe de unele îngrijiri atente.

Ingrijiri generale. Inainte de venirea iernei, trebue săpat pământul la tulpina copacilor cu o furcă cu dinți scurți pentru a nu tăia rădăcina. Când se plantează arbuști se leagă de un par (suport) ca să crească drepți; dar această operație trebue făcută cu băgare de seamă ca nu cumva legătura să tae coaja arbustului. Când pomul e mărișor trebue să-i protejăm tulpina înpotriva animalelor, înconjurându-i-o fie cu un gărduleț de lemn, fie cu un brâu de spini. —Reducând numărul fructelor la 5—10 pe metrul de ramură, vor crește mari și frumoase.

Ingrijiri particulare. Iarna, prima operație care se cere e distrugerea omizilor, paraziților și a diferitelor plante care le împiedecă creșterea, cu oricare din numeroasele produse care se găsesc în comerț.

In pământurile dese se pun—la patru cinci ani odată —îngrășăminte organice și minerale, alternativ. In pământ ușor, rar, se pun în fiecare an îngrășăminte organice și minerale în cantități mici. In ambele cazuri îngrășămintele nu se pun în contact direct cu rădăcina și bălegarul se alege bine descompus, nu proaspăt.

S'a socotit că un pom cu un diametru de 25 cm. consumă pe an circa 15—20 gr. azot și 5—7 gr. acid fosforic.

Plantația pomilor trebue făcută între Noembrie și Aprilie. O lună înainte de plantare se face o groapă de 70-80 cm. adâncime și 1—1,50 m. lățime pentru fiecare pom. Pereții groapei nu se fac drepți ci se fărămițează cu lopata pentru ca rădăcina să se poată resfira ușor.

Părului îi convine un pământ argilos-nisipos, puțin umed. Nu-i priește pământ uscat și calcaros.

Mărul e mai puțin pretențios; crește și în pământ umed. Ii convine bine pământul silico-argilos ca și cel argilos-calcaros.

Cireșul crește aproape pretutindeni, însă mai greu în pământul umed și prost aerisit. Nu suportă înghețul în epoca înfloririi.

In general e bine ca terenul pe care sădim pomii să fie îngrădit spre Nord cu zid pentruca vânturile aspre să nu le stânjenească creșterea.

Apicultura (creșterea albinelor).

Stupii trebuesc instalați într'un loc sănătos, însorit și bine adăpostit. Umiditatea, umbra mare, vânturile și frigul provoacă încetinarea lucrului albinelor. Așezând stupul spre Răsărit, albinele se vor deștepta odată cu răsăritul soarelui și vor depune o mai îndelungă activitate. Pentru a feri stupii de căldură, vara, se acoperă cu pânză sau se plantează în jurul lor arbuști sau plante care cresc repede.

Stupul poate fi de trei feluri: 1) în plin aer, 2) adăpostit sub un șopron și 3) acoperit, în regiunile cu clima mai aspră.

Pentru a avea miere din belșug trebue ca albinele să aibă un câmp de plante cu nectar pe o rază de circa 2 km. Cele mai nimerite plante pentru aceasta sunt trifoiul și lucerna. Un loc la fel de prielnic este livada cu arbori fructiferi. Aci avantajul e dublu fiindcă albinele iuțesc tot-

deodată fecundarea florilor. Cei mai buni stupi sunt acei mobili, ale căror părți se desfac. Aceștia sunt făcuți dintr'o cutie mai groasă în care se pun sertarele de lemn cu plăci de ceară, plăci întinse pe fire de sârmă în care albinele își vor construi celulele.

După munca de peste vară trebue să le îngrijim ca să petreacă iarna în cele mai bune condițiuni. Iernatul durează din Octombrie până prin Aprilie. Prima noastră grijă trebue să fie de a le păzi de frig; apoi de a le asigura o hrană suficientă și de a le feri de animalele care le devastează stupul, în primul rând de șoareci. Prin Septembrie—Octombrie trebue să avem grijă ca fiecare stup să aibă o regină tânără, ouătoare, știut fiind că reginele mai bătrâne de trei ani nu se ouă suficient. In stupul cu albine puține, căldura e mică și-o asigură consumând o mai mare cantitate de miere în timpul iernei. E nimerit să transportăm albinele din stupii săraci, adăogându-le altora, afară de cazul când au o regină tânără.

Trebue să avem iarăși grijă ca albinele să aibă iarna miere suficientă. Dacă n'avem cantitatea necesară e bine s'o înlocuim cu zahăr crud—amestec de zahăr și miere—care nu fermentează. Stupul trebue să fie așezat pe un loc înclinat pentru ca astfel să se poată scurge apa. Trebue să mai asigurăm aerisirea stupului, lăsându-l deschis, sau făcându-i câteva deschizături. O ultimă precauție care trebue luată este de a asigura albinelor o liniște absolută până în primăvară.

CONSUMAȚI
Delicioasele produse ale cofetăriei

EMIL CURCAN

Constanța, Str. Carol No. 9 — Telefon 24.33

Gheorghe Stețcu
S. A. R.
Reprezentanțe de comerț
Fabrică de sobe-teracotă
Str. V. Brătianu 12—C-ța
Telefon : 1304

Cu articole și preparate
— bune —
de drouguerie și parfumerie
vă aprovizionați dela :

Droguería și Parfumería
IOAN GH. PAPAIANUȘ
Strada Carol 90 — C-ța
Telefon : 12-55

ATELIERUL DE TÂMPLĂRIE

Ion I. Bădică

execută tot felul de
MOBILE și BINALE
eftin și conștiincios

Constanța, — Strada Carol No. 177

Marele magazin
„Luna Vultur"
IACOB IACOBESCU
Telefon 17.93
Constanța, Str. Carol 91
Bine asortat cu stofe fine
pentru doamne și bărbați
- Mătăsuri și pânzeturi -

Vizitați Marele Magazin
La Avântul Național
GHIOJDEANU - PETREANU
Ceaprăzărie, Blănărie
— și Pălării —
Str. Carol 54 — Constanța

Din volumul „Fărâme de oglindă"

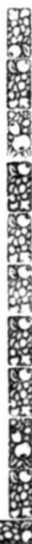
Marcel Vasilescu

De câte ori..

De câte ori te văd plutind
Prin valul serilor senine
—Purtând iubirea mea cu tine—
O, simt atunci că mi se-aprind
In piept dorinţele pribege,
Iar gându-mi cată să alerge
In drum trecutului de-argint.

Sfioasă, când începi să creşti
In haina nopţii fumurie,
Imi pari un vis în care 'nvie
— Prin vremi — crăiasa din poveşti.
Când treci, apoi, pe lângă mine,
Sorb din privirile-ţi blajine
Parfumul lumilor cereşti.

Şi, depărtându-te uşor,
Verşi peste sânu-ţi de fecioară
Străfulgerarea-atât de rară
A părului neascultător;
Iar ochii-ţi — ca speranţa verzi —
Ţi-i urmăresc până te pierzi
In adâncimea serilor...

«Cei doisprezece pasageri»

Hans Christian-Andersen, nemuritorul povestitor danez care ne-a dăruit cele mai sublime basme din lume și a aurit fantesia copilăriei noastre, are o poveste intitulată „Cei doisprezece sosiți cu poșta".

In noaptea de anul nou, la bătaia ceasului al doisprezecelea sosește diligența la poarta orașului și aduce doisprezece pasageri — cele douăsprezece luni ale anului. Admirabil este felul cum ne transpune în natura fermecată arătându-ne minunile ei, în câmpii și păduri, pe dealuri și în văi. Nici o fire nu se poate lepăda de farmecul acestor descrieri. Ce frumoase sunt cele patru anotimpuri cu minunata lor variație povestite cu atâta dibăcie de Andersen.

Am cetit această fermecătoare poveste a copilăriei chiar acum, când iarna bate la ușă, când ne gândim la lucruri profane; ca aprovizionarea cu lemne de foc și alte provizii costisitoare, în loc să ne bucurăm ca pe vremuri — când eram copii — că ne va aduce zăpadă, săniuța și patinele, că vine Moș Crăciun. Și totuși să fim mulțumiți că putem savura pe cei doisprezece pasageri cu cele patru anotimpuri.

Imi reamintesc că am cetit odată că un oarecare milionar călătorind prin lume a ajuns la Batavia în Sumatra.

Făcând o excursie în împrejurimile orașului și surprins de o furtună s'a refugiat într'un bungalow (conacul unei plantații). O femee malayeză îl salută cu obicnuitul „Tabe Touvan" și-l invită să poftească înăuntru la soțul ei care spre surprinderea călătorului era un olandez. Bucuros de vizita neașteptată, patronul i-a povestit, că de patruzeci de ani este în tropice, că s'a obișnuit aici și îi merge bine, dar ar avea numai o singură dorință și anume: să mai vadă odată zăpada așezată pe pământ, chiciură pe copaci și desenurile bizare ale ferestrelor înghețate. Bietul de el nu a fost mulțumit de eterna verdeață ce a văzut-o timp de patruzeci de ani.

Așa-i omul vecinic nemulțumit! Fericit este cel ce se mai poate refugia în lumea basmelor în mreaja fantesiei, copilăriei de demult, uitând grijile și necazurile celor doisprezece pasageri din trecut și celor din viitor, descriși atât de frumos de Christian Andersen.

Dr. St. Ieremia

Din volumul „Incătușări...“

NU ȘTII...

'Naltă, albă, păru-ți negru,
Ochi dulci pătrunși de vis,
Pasu-ți cadențat, integru,
Calcă parcă 'n paradis...

Nu știi, ce puteri înalte,
Ce pătrunderi, vechi.... divine,
Face suflu-mi să tresalte
Și la tine să se'nchine...

Strigat de suflu-mi, eu tresalt
Când privirea te 'ntâlnește...
Iubirea pe-un colț de bazalt,
In mine, de-apururi crește...

'Naltă, albă, păru-ți negru,
Ochii dulci pătrunși de vis,
Pasu-ți cadențat, integru,...
Cin'te-a rupt din paradis?

Fane George-Pajiște

Știința în trecutul țării noastre

Petru Rareș a fost Doctor, Astronom și Filozof.

Petru Șchiopul a fost astronom.

Petru Cercel, fratele lui Mihai Viteazu, a fost un adevărat savant.

Constantin Brâncoveanu a fost un iubitor de știință și avea mare pasiune pentru Astronomie.

Spătarul Milescu, savant pe vremea sa, a fost recomandat Impăratului Chinei de astronomul Verbiest.

Dimitrie Cantemir vorbia 11 limbi. A fost ales membru al Academiei din Berlin.

Sublocotenentul Artimon Tăutu în atacul dela Hotur Dalnițki

A plecat la luptă ca voluntar pentru desrobirea casei și familiei lui de sub cnutul bolșevicilor cotropitori care pătrunseseră la 28 Iunie 1940 pe pământul sfânt al Țării noastre.

A văzut lumina zilei undeva departe pe valea bătrânului Nistru, în satul Vadul Nistrului din ținutul Cernăuțului.

Părinții lui sunt urmașii ai luptătorilor lui Ștefan cel Mare, instalați pe Nistru ca apărători ai hotarului spre Est. Și din tată în fiu, au rămas ca piatră de hotar contra atâtor năvălitori dela Răsărit.

Avea în sânge moștenirea trufiei foștilor ostași ai lui Ștefan și Bogdan cel Orb.

Tatăl tânărului Artimon Tăutu a luminat mintea câtorva serii de școlari ca director școlar în Vadul Nistrului și moare de timpuriu. Două surori ale lui Artimon Tăutu au rămas să continue mai departe opera începută de tatăl lor, iar el se duce la școala militară din Sibiu, pentru a deveni ofițer de infanterie.

Atât prin statura distinsă cât și prin noblețea sufletului său ales sublocotenentul Artimon Tăutu întruchipează pe unul din urmașii căpitanilor lui Ștefan cel Mare.

Era mândru și distins în ținuta sa.

A cerut să fie repartizat într'un regiment de gardă în Ardeal.

Iubea plaiurile Transilvaniei ca și ale Basarabiei și Bucovinei unde se născuse.

Din vara anului 1940, odată cu evacuarea Basa-

rabiei şi Bucovinei de Nord, casa şi familia sublocotenentului Artimon Tăutu au rămas sub ruşi.

La declararea războiului contra Rusiei Sovietice, tânărul sublocotenent Artimon Tăutu, intră ca voluntar în batalionul de asalt al unei Divizii, unitate formată din oameni aleşi.

Luptă eroic până sub zidurile Odesei, văzând eliberată parte din ţara sa cotropită de duşmanul de veacuri dela Est.

Nu are norocul să-şi mai vadă casa sa din Vadul Nistrului. Cade răpus]de un glonte în punctul Răzv la Sud Vest de Hotur-Dalniţki, în ziua de 13 Septembrie 1941, pe când înainta asupra satului Dalnic în fruntea companiei I-a asalt pe care o comanda cu bravură.

A fost înmormântat la Freudenthal în cimitirul eroilor de acolo, ca un mare viteaz.

La 18 August 1941, scria verişoarei sale, Alma Mailat:

„Mă aflu sănătos undeva pe front. Interesează te de părinţii mei.

Vezi dacă poţi, scrie-le, căci eu am plecat de două luni din ţară şi nu ştiu ce s'a mai întâmplat.

Eu nu le-am scris fiidcă nu ştiam nimic de ei. Nu-mi da de grijă, că sunt încrezător în steaua mea. cum am scăpat până acum voiu scăpa şi de aci înainte".

Astăzi, acest brav erou al naţiunii doarme somnul cel de veci la Freudenthal, ca mărturie vie a vitejiei românilor în ţinutul Transnistriei, luptând pentru desrobirea càminului strămoşesc.

El şi cu atâţi alţii au luptat şi s'au sacrificat pentru eliberarea Basarabiei şi pentru distrugerea stăpânirii comuniste din Odesa.

«Eroii şi martirii sunt pentru un neam ceea ce sunt preoţii pentru religie şi sfinţii pentru Biserică. Ei sunt verigile prin care se leagă lanţul veşniciei naţionale.»

Mareşal Antonescu

POPAS

Am privit in seara asta sfântă cum cresc florile
Afară e amurg. In munți s'au inchis zările. Și mânăstirile
Au rămas și mai albe. Turma a coborât in dangăte la vale,
Un soare le mai arde mărunt ca o lumânare.

Cerul luminat al lunii de tinerețe și zâmbete, Mai,
Iși scaldă obrgii in lacuri cu povești de Crai.
O căprioară fuge țipând urmată de un cerb furios
Apoi se oprește obosită căci totul este atât de frumos...

E noapte acum.. Noaptea miroase a trandafiri și patimi...
In suflet s'a iscat freamăt și dor de lacrimi,
Dar e frumos căci tăcerea e haotic de adâncă
Și nici căprioarele numai fug invăpăiate din stâncă in stâncă.

M'am ridicat depe banca din fața casei din vale
Și am plecat, hai-hui, spre case albe și bocale,
Am ajuns la crâșma Sandei cu brațe albe și'n ochi cu licurici..
Cât a fost de frumoasă noaptea luminată de felinarele stelelor mici !..

Vasile Constantin Oprovicìu

«Taci ! Lasă armele să vorbească»

COLINDELE

Colindele își au origine păgânească. Inaintea lui Hristos prin colinde se cânta soarele. Cu timpul, colindele s'au adresat și ființelor: colinde de fată mare, de fecior, de păstor.

Colindele care se cântă la Crăciun sunt colinde creștine și românești, intrând în rândul obiceiurilor noastre. In aceste colinde, Românii au îmbrățișat cu gingășie deosebită pe Iisus pruncul, așezându-l în mediul de păstori și de plugari: în ieslea boilor care „aburesc de încălzesc și durerile îmblânzesc", sau în „legănaș de păltinaș", chemând în ajutor și puterile naturii: „vântul dulce tragănă, pruncul de mi-l leagănă, ploaia caldă dalb îl scaldă".

Plugușorul e un obiceiu vechiu, moștenit dela Romani, în amintirea serbărilor ce se dădeau în cinstea zeiței Ceres (zeița semănăturilor), la începutul anului, care la Romani era la 1 Martie. Datina a rămas și se ține tot la începutul anului (la 1 Ianuarie). In multe plugușoare se vorbește de „bădica Traian". Obiceiul dar e curat românesc, pomenitor de datini străbune.

Semănatul și Sorcova au acelaș înțeles.

In unele părți se umblă cu Vicleimul, sau Irozii, cel mai vechiu gen de teatru popular, religios.

Aceste obiceiuri trebuesc păstrate ca o comoară prețioasă.

Dăm mai jos câteva din aceste colinde:

ANUNȚ

Trei boieri bătrâni
Haideți dați în câini
Că de m'or mușca
N'oi mai colinda.

COLINDIȚĂ

Colindiță cu codiță
Țipai ochii pe poliță
Văzui colac și cârnaț
Și v'o doi bănuți să-mi dați.

URĂRI

Bună seara la obloane,
La boeri și la cucoane,
Bună seara la fereastră,
La copii și la nevastă:
La urechi cu clopoței
Și la trup cu zurgălăi,
Hai, hai!

MOŞ AJUN

Bună dimineaţa la Moş Ajun,
Bună dimineaţa la Moş Ajun.
Dămi un colindete bun;
Să nu fie ars,
Că mor de năcaz;
Să nu fie plin de cenuşe
Că-l arunc după uşe.

URARE

Eu sunt cel mai mic în şcoală
Cu chimeşea ruptă 'n poală
Şi cu părul rătezat.
M'am trudit de-am învăţat.

Vă rog daţi-mi un cărbuue
Să vă scriu eu o minune:
Fiind azi e mare sărbătoare,
Chisăliţa cinste n'are
Numai colac şi cârnaţ
Şi vr'o doi bănuţi să'mi daţi.

COLIND

Domnul lui Doamne
De când Domnul S'o născut
Domnul lui Doamne...
Şi pământul l-o făcut
Şi cerul l'o ridicat
Şi bine l'o răzămat
Pe trei stâlpi de ăi de-argint
Şi bine l'o împodobit
Tot cu stele marunţele
Şi cu lună printre ele
Şi cu doi luceferi
Luminând lumea cu ei.

Pentruca să reușiți

în afaceri, trebue să luptați împotriva cheltuelilor inutile și a pierderii de timp, adoptând mijloace moderne, care

- vă asigură -

rapiditate și siguranță

FOLOSIȚI

SERVICICIUL

CECURILOR

pentru toate operațiunile

- Dvs. bănești -

:- **C. E. C.** -:

Casa Națională de Economii și

:- **Cecuri Poștale** -:

Judecătorul drept

Pe vremuri trăia în paşnicul, sărăcăciosul şi uitatul de Dumnezeu târguşor Ada, un sărman şi cam prostârnac sacagiu, Asan.

Că era sărac şi prostânac nu-i lucru mare, căci cam la fel erau toţi consătenii săi, dar că avea o spuză de copii, aci e lucru mare... guri multe, câştig ioc. Se zbătea sărmanul ca peştele pe uscat, pentru a astupa gurile plodurilor. Era o vecinică hârţuială între el şi vrednica sa soţie. Se jurau că vor lega gura sacului, că ajunge cu atâţia copii, dar la anu se răsturnă gavanul şi hop, încă un nou moştenitor al sărăciei şi al mizeriei. Se holbau unul la altul, oftau şi încheiau cu: Aşa vrea cel de sus şi că poate noul născut le va aduce noroc, dar norocul nu venea, pesemne era ocupat prin casele bogaţilor fără copii.... Iar treaba lui Dumnezeu.

In acest târguşor fusese numit un judecător, cam de teapa lor, unul care nu mai avusese loc în altă parte. Om fără ruşine şi fără credinţă, unul dat dracului de şmecher. Un hoţoman fără pereche!

Sacagiul nostru, era chemat din când în când, la câte un zaiafet, ce-l făceau cei bogaţi, dar nu de altceva, ci de milă, să lingă blidele şi să le fie ca un obiect de distracţie. Dar el nu se supăra, ci se fălia cu cinstea ce i se făcea.

Azi aşa, mâine aşa, prostănacul pricepu că şi el e obligat a da o masă, poftindu-i pe cei ce-l poftiseră şi pe el. Căci cu drept cuvânt, scumpa sa soţie nu în zadar îi impuia capul cu: Ce mă, tu eşti băutor domnesc! tu n'ai obraz de ce nu-i pofteşti la un zaifet?

Dobitocul de sacagiu se ia după muere şi se hotărî a da şi el o masă bogată.

Se împrumută de la cei bogaţi, pentru sacalele

de apă, ce le va aduce. Cumpără o gâscă, o îndopă· Cum.;ără un ulcior cu tescovină şi ca să arate om cu duh, tocmeşte şi pe scripcarul Osman Chiorul, căci zaife', fără lăutari, e ca nunta fără gâlceavă!

Gâsca-i tăiată, pusă pe varză şi dată la cuptor cu mare tămbălău. Asan, fudul, cu tava în braţe, esscortat de numeroşi-i plozi, care pe jumătate goi săriau în juru-i, jucând tananica.

Vrednica-i jumătate, mătură prispa, spală rogojina şi o aşternu la umbra agudului — singurul pom din curte. Invitaţii, 4 familii, primesc straşnică poruncă: nu cumva să mănânce ceva, şi neapărat azi, Vineri, 1738 ora 12 a. m. fix să poftească la zaifet.

Totu-i gata, mahalaua-i in aşteptare să vadă un aşa mare eveniment.

Judecătorul, om iabraş şi nelegiuit, trece pela 11 jum. pe lângă brutărie şi deodată nările i se dilată, simte un miros plăcut de gâscă pe varză. Dă buzna la brutar, ce-i văd ochii: Gâsca dolofană, rumenă, stă măreaţă pe varză, făcându-i parcă cu ochiul, îndemnându-l: ia poftim de gustă, aşa ceva n'ai văzut de când eşti!

Judecătorul cu ochii holbaţi şi buzele tremurânde, plescăind din limbă, ca purceii sugaci, se adresează brutarului:

— Bre Amet, a cui e gâsca asta minunată?

— A sacagiului Asan, ştiţi cel cu mulţi copii.

— Bre, Amet, să mi-o trimiţi mie acasă, că aşa minune de gâscă n'am mai văzut. Oh! ce miros plăcut! Nici Sultanul nu a gustat aşa ceva! Halal să-i fie?

— Bine D-le Judecător, cum să o trimit acasă? Ce o să răspund sacagiului când va veni să o ia? Doar are zaifet mare sărmanul!

— Tu fă cum îţi spun eu, iar lui spune-i că gâsca a zburat în ceruri cu tavă cu tot.

— O, dreptule judecător, dar cum e posibil, gâscă friptă să zboare şi încă cu tavă cu tot? Dobitocul acela de sacagiu nu o să creadă şi o să mă snopească în bătăi.

— Bre, divano (prostule), n'ai nici o teamă, căci eu o să vă judec, ba o să ai și câștig. Hai trimetemi-o

Nenorocitul de brutar, n'a avut încotr'o, s'a executat, căci el bietul știa că, „Peștele mare înghite pe cel mic".

Pela orele 12 musafirii se așezară tacticos pe rogojină, iar stăpâna mândră cinstește cu tescovină. Osman Chiorul e cinstit și el. Lăuta zbârnâie.

Sacagiul mândru, cu fesul într'o parte pornește, încet, încet, ca orice boier, spre brutărie ca să ridice tava cu gâsca.

Râzând, fericit, cere gâsca.

Brutarul galben, tremurând îi răspunde :

Gâsca a zburat!

Sacagiul isbucnește în râs, crezând că glumește. Dar brutarul știa una și bună, a zburat, a zburat și pace.

Sacagiul, cât de domol și prostănac era, tot a priceput, că aci nu e lucru curat. Se zburli, holbă ochii, puse mâna pe lopata brutarului, și hii să-l croiască la mir, dar brutarul iute de picior o zbughi, sărind gardul în curtea vecinului. Dar aci altă pacoste pe capul lui. Bătrâna Nuri, de 90 de ani, mama proprietarului, plivea răzoarele de ceapă: brutarul sărind gardul căzu peste ea și o omorî. Fiul ei disperat, zmulge un par din gard și dă buzna peste nenorocitul de brutar, care făcu aripi, sări în curtea cealaltă, urmat de sacagiu și fiul moartei. O, dar belele când pornesc, cad potop pe capul omului. In această curte stăpâna fiind însărcinată și văzându-l cu părul zburlit, aproape nebun de frică, lepădă un făt frumos. Bărbatul turbat de mânie, căci sărmanul de 8 ani căsătorit n'avusese copii, smulse și el un par și goană după brutar.

Brutarul de frica morții gonea tot înainte, dar nici cei trei urmăritori nu-l slăbeau.

Ajunse în marginea târgului, luase cam doi Klm. înaintea urmăritorilor, unde dă de doi inși, care se căzneau de a ridica un măgar, prea încărcat fiind cu două coșuri pline cu ouă, căzuse.

Brutarul milos din fire, vroi a le da o mână de ajutor' făcându şi socoteala, că urmăritorii lui încă s departe.

Puse mâna pe coada măgarului şi trage, trage; dar ceasul dracului, coada se rupe, iar brutarul rămâne năuc cu ea în mână.

Cei doi, se răstesc la el zbierând: Bine bre haivan (dobitoc), cine dracu te-a rugat să-ţi bagi nasul aci? Ce, aveam nevoie de ajutorul tău?

Acu ce ne facem? Cine a văzut măgar fără coadă? Mai mare ruşinea!

Sfădindu se, iată-i şi pe ceilalţi trei urmăritori!

Grămadă pornesc la judecător să le facă dreptate, imrbâncind pe nefericitul brutar, care ca o curcă plouată deabea putea răsufla de ghionturi, gândindu-se:

—Măi, măi, unde-i dreptatea! Cine mănâncă gâsca şi cine încasează ghionturile?

Târâşi, grăbişi, ajunseră în faţa judecătorului, care după masa copioasă, îşi scobea dinţi, sorbindu-şi tacticos cafeaua, trăgând din narghelea.

Era cel mai fericit muritor.

Văzându-i că dau năvală in camera lui, se răsti zicându le: Ce-i bre gugumanilor, a dat strechea în voi, nu vă e ruşine să zbieraţi ca măgarii, toţi deodată?

Ia eşiţi afară, şi să veniţi pe rând, aci să rămână numai împricinatul.

Es cu toţii afară, rămânând numai brutarul, care tremura, căci i se slăbiseră toate balamalele.

Judecătorul îi făcu cu ochiul, apoi il strigă pe nepricopsitul de sacagiu, care cu spume la gură povesti de a fir în păr toată dandanaua cu gâsca.

Judecătorul, îşi mângâie barba, apoi îi spune ca să fie liniştit că dreptatea i se va face; apoi deschide legea, îşi udă degetul arătător, o răsfoeşte şi deodată se plesneşte peste frunte, sărută cartea şi pronunţă cu glas tunător sentinţa:

Măi dobitocule! Iată ce scrie la lege:

In ziua de 22 August 1734, Asan sacagiul, va duce la brutarul Amet, o gâscă pe varză, care fiind pe placul Marelui Profet Mahomed, va zbura în sânul său, iar drept răsplată sacagiul Asan, va intra în Rai fără judecată.

Bucurăt-te bre haivan (vită), că cu preţul unei gâşte vei intra direct în Rai, unde sunt munţi de pilaf, râuri de şerbeturi şi fete frumoase!

Eşti mulţumit? Hai pieri din faţa mea.

Asan uluit de atâta fericire, ce tam-nesam căzuse pe capul lui, sărută smerit mâna judecătorului şi pieri, fugind spre casă; povestind tuturora, ce-i căzuse pe cap, iar mahalaua jubilează că are un sfânt în sânul ei.

Să vină al 2-lea reclamant, grăi apoi judecătorul. Iată-l

cel cu mama ucisă. Povesteşte cu lacrimile în ochi, cum a murit mamă sa, apoi se repede a inşfăca pe brutar de beregată, dar judecătorul îl puse la locul lui.

Răsfoeşte apoi legea, sărută pagina şi cu glas răspicat citeşte hotărârea:

Măi nătângule, ştii tu ce scrie aci? Iată art. 24 sună aşa: In ziua de 22 August 1734, Amet va sări gardul la Refie, şi va cădea cu toată greutatea trupului pe spinarea mamei lui Refie şi o va ucide. Iată şi pedeapsa: Vă veţi duce la minareaua geamiei Sultan Selim; tu Refie, te vei urca pe minareauă, acolo unde cântă hogea, e o înălţime cam de 40 de m. iar Amet se va ghemui jos la piciorul minarelei. Tu vei sări de sus şi l vei strivi pe Amet, aşa cum a făcut el cu mama ta.

Haide căraţi-vă şi indepliniţi întocmai hotărârea.

Ambii, părăsiră camera judecătorului, luând o la picior spre minareaua geamiei. Pe drum Refie începu să gândească serios: dar dacă Amet se va trage la o parte când eu voi sări din vârful minarelei? Măi, măi, măi, dar afurisită judecată. Eu sunt sigur că mă voi face terciu, mă duc la moarte sigură. Ia să încec s'o descurc asta cu brutarul şi să mă duc acasă li arătă brutarului că el sărind din înălţime, sigur că va muri. Nu l ajunge că a omorit pe mamă sa, vrea să l omoare şi pe el? Aşi, de unde, brutarul o ţinea morţiş, să se ducă la minarea şi să sară. Bietul om plângând îi întinde 2 galbeni, rugându l să-l lase în pace, că-i păcat să moară aşa tânăr. Brutarul înşfăcă galbenii şi fuga înapoi, căci mai avea două procese.

Pe drum îşi şoptea în barbă: Aha! începe câştigul cum îm spuse judecătorul. Cască ochii bre, nu fi prost, tu ş'ii că ce aduce ceasul, nu aduce anul.

Fu chemat bărbatul femeii însărcinate, care lepădase de groază. Povesti totul şi tot văicărindu-se ceru dreptate.

Judecătorul răsfoind legea, se opri şi pronunţă tacticos hotărârea:

Aşa scrie aci şi aşa va fi: Tu Amet te vei duce la Ramiz acasă, vei locui pe socoteala lui 9 luni şi-i vei face copilul la loc, căci nu vezi cum jeleşte nepotul acesta pare-se că nu-i în stare să clădească altul. Gata, s'a făcut!

Ambii ies pe stradă. Amet se ţine Ramiz, ca scaiul de coada câinelui.

Ramiz se răsteşte scu'pându-l: dute la dracu afurisitule! Ce te ţii ca umbră de mine? Amet îi răspunse liniştit: Păi, frate dragă, vin la tine acasă, să-ţi fac copilul la loc. Ce, nu scrie la lege aşa?

După multe tocmeli, Amet primeşte 4 galbeni ca să-l lase în pace pe Ramiz şi fuga înapoi la judecata a patra. Se îndulcise omul!

Chemară pe cei cu măgarul, dar aceştia, după câte văzuseră, au priceput că judecătorul va da dreptate celui vinovat.

Intrebaţi fiind, că ce daravelă îi aduce înaintea feţei simandicoase a judecătorului, ei, umili, cu capetele plecate spun: Efendi judecător, nu-l ascultaţi pe edepsisul netrebnic de brutar... minte... Măgarul nostru n'avea coadă, ehe he, sunt cam vre-o 4 ani de atunci.

Judecătorul îi goneşte. Judecata s'a sfârşit Toţi au fost mulţumiţi, mai ales brutarul.

Uşile judecătoriilor se deschid uşor, dar se închid tare greu.

B. Economu
pensionar-publicist

Din volumul „Cristale"

Muncă în port

In port: o zi de muncă şi sudoare,
Oştiri încovoiate sub povară,
In strigătele de îndemn şi-ocară
Găsesc cu truda lor, o sărbătoare.

Şi vinciurile fac prin aer scară
Grămezile de avuţii din soare.
Iar oboseala, — o clipă dacă doare,
Nădejdea — o schimbă 'n încordare, iară.

Mai colo 'n atelierele 'negrite
De fum şi ani, ciocanele vrăjite
Isbesc cu zgomot surd în nicovale:

Un jazz păgân, pe ţărm şi mare, cântă
Şi peste tot, aceiaş muncă sfântă
Spre biruinţă îşi croeşte cale!...

Alexandru Gherghel

Din volumul „Candelabre Albastre"

Povestea unui trandafir

Ai eşit cu soarele 'n păr...
Pe firele reci de iarbă
Erau boabe de rouă.
Picioruşele, tale, albe şi pline
Sdrobeau cristalele.
Iar tu tremurai, de plăcere,
La atingerea răcoroasă.

Dimineaţa era aşa de frumoasă
De parcă ţi-ar fi fost soră...
Si, mergând. 'naintea ta văzuşi un frandafir:
Cu degete lungi, de crin, l-ai rupt,
L-ai mirosit, l-ai strâns la piept,
Şi-apoi... l-ai culcat între sânii tari ca piatra
In albul de zăpadă al lor.

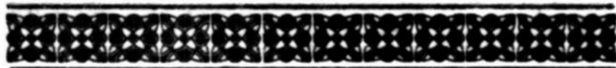
Atingerea te-a 'nfiorat..
Şi ai ridicat ochii spre cer,
— Da, ochii aceia, rupţi din albastrul lui —
Ai roşit ca o floare
Din spumă de jar
Şi, plină de dorinţi nestăpânite,
L-ai svârlit ca o păgână
Intr'un boschet de urzici...

Sărmanul trandafir! — Plângea...
Fiind povestea lui a mea
Am început şi eu să plâng.

Pavel P. Belu

«Nu există putere în lume să poată opri biruinţa lui Dumnezeu şi a celor ce au crezut în El.»

MAREŞAL ANTONESCU

PORTRET

Cu ruginiu în ochi
şi'n păr purtând podoaba pădurilor în toamnă,
cu obrajii scăldaţi în auroră,
cu gura roşu de carmin, ce-ascunde
un şir de perle;
cu sânii plini ca două mere de Orhei,
ce stau să spargă iea ţesută în arnici,
cu tresăriri de iederă în corp
şi cu săltări de căprioară 'n mers,
aşa mi-ai apărut
pe uliţa pustie — a vieţii mele,
în care străjuiam
un piersic de frunze văduvit şi ruginiu.
Iar mai târziu
când anii trec
şi te-oiu mai revedea,
tu vei purta în păr
ninsoarea florilor de măr
deşi acelaş mers
îţi poartă — acelaş corp.

Mugur Dan Stoica

In atențiunea Domnilor Viticultori și onorații mei clienți

Pentru anul acesta posedăm un stoc important de vițe americane altoite de 1 an. pentru noi plantațiuni și de 2 ani. nescoase din biloane primul an, excepțional de frumoase, pentru lipsuri în vii. Cine dorește să le altoim în Pepenierele noastre, vițe pentru anul viitor, să ne trimită din toamnă

— COMENZILE —

Profitați de Ocazie

Recomandăm pe cât e posibil plantarea vițelor din Toamnă fiind mai sigure. Comandați din timp varietățile dorite, cu toată

— INCREDERLA la : —

Renumitele pepeniere viticole NICULESCU

— Comuna Pauliș Județul Arad —

A XI-a adunare generală a Federației Naționale a Presei din Provincie

La 17 Oct. 1943, s'a ținut cea de a XI-a adunare generală a „Federației Naționale a Presei din Provincie", prezidată de către d-l St Vlădescu, asistat de d. Virgil Molin, secretar general și de membrii comitetului.

Cele 14 organizațiuni federalizate au fost reprezentate prin D-nii C. N. Sarry (Dobrogea), Leonida Moscu (Constanța); I Lumezianu (Constanța); Gh Mihăilescu-Timiș, I. Bănciulescu-Banat, Ștefan Nicolaescu (Târgoviște); Constantin Dragomirescu (Ploești); Constantin Mihail (Craiova), Ștefan Georgescu-Gorj, Nicolae Ioan (Ialomița), George Mihăilescu (Galați), I manoil Lega (Turnu-Severin), Ovid Săndulescu (Galați), D. Chiria (Prahova), Gh. Chițibura (Oltenia), I. Jugănaru (Călărași), Pr Anghel I. (Bacău), Paul Donici (Basarabia), Traian Chirilă („Observator"), Stroe Oancea (Turnu-Severio), Tănase Pușcă (Maramureș), I. Staub (Tulcea), Paul Tomescu (Craiova) I. G Vasiliu (Târgoviște), Atanase Motogna (Ardeal), Octav Sargețu (Basarabia), Teodor Vlădescu (Maramureș), Petrică Dumitriu (Dobrogea), Jean Bărbulescu (Tg. Jiu), Ion Nedelescu Zlotești (Turnu-Măgurele), Francois (Brăila).

Au mai fost prezenți: P S. Arhimandritul Iulian Scriban, d-nii: Nicolae Grecu, secretar general al „Sindicatului Ziariștilor din București, George A Petre, dela Serviciul Gazetelor, St. A. Cosma („Timpul"). P. Polihroniade („Curentul"). Alexandru Ardeleanu (Analele Muncii") etc.

Au participat prin delegații d-nii: Ștefan Boțoiu, președintele Sindicatului Presei din Oltenia, I Niculescu-Vătășoiu, Nicu dela Bășești (Brad), Pompiliu Serbescu (Timișoara), Fugen Cea-

lâc (Călăraşi). V. D. Talcescu-Petroşani, Mihail Velcelearu (Bocşa Montană).

Dl. Virgil Molin, secretarul general al Federaţiei Presei, prezintă situaţiunea organizaţiunilor de presă participante, constatându-se că poate lua hotărâri valabile fiind în număr statutar.

Dl St. Vlădescu, preşedintele Federaţiei Naţionale a Presei din Provincie, deschizând adunarea generală, după ce salută călduros pe delegaţii sosiţi din toate unghiurile ţării, face darea de seamă asupra activităţii comitetului de direcţiune pe anul expirat

D-sa îşi îndreaptă primul gând către tânărul nostru Suveran şi către Domnul Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, omagiind eroismul legendar al ostaşilor de pe front.

Salută cu mândrie românească pe confraţii din Ardeal, care au ilustrat presa din ţinuturile deslipite, apoi arată care au fost preocupările Federaţiei Presei şi rezultatele obţinute, relevând cu deosebire străduinţele legate de reglementarea distribuirei hârtiei pentru ziarele din provincie, arată în ce măsură Federaţia Presei a urmărit lucrările pentru organizarea presei în Colegiul Profesional.

Un capitol deosebit a fost consacrat ciclului de conferinţe iniţiat de Federaţia Presei, sub auspiciile Societăţii Culturale „Astra" din Ardeal şi Liga Culturală.

Subliniază cu vădită satisfacţie că la propaganda Culturală Naţională, în ţară şi peste hotare, a influenţat lucrarea de mare valoare istorică, datorită distinsului nostru coleg d. Teodor Vlădescu, lucrare intitulată: „Europa Stat Totalitar".

Această lucrare a pătruns pretutindeni şi ca o dovadă este şi faptul că peste 80 de rectori ai universităţilor din întreaga Germanie şi intelectualitatea din Italia au omagiat autorul lucrării tipărită în limba română, germană şi italiană

Aşa dar, se cuvine, spune dl. preşedinte în cadrul adunării generale să aducem acestui brav camarad dela conducerea Federaţiei Naţionale a Presei din Provincie, odată dragostea noastră şi vădita noastră simpatie.

Intreaga adunare aclamă pe d. Teodor Vlădescu, făcându-i o caldă manifestaţie de simpatie.

După aceia d Preşedinte cere să păstrăm un moment de reculegere pentru camarazii căzuţi în marele războiu.

Dl. Emanoil Lega, casierul central, a prezentat raportul de gestiune, iar d. C. Mihail pe cel al cenzorilor. Rapoartele au fost adoptate de adunare în unanimitate

P. S. Arhimandritul Scriban, membru de onoare al Federaţiei Naţionale a Presei din Provincie, a salutat adunarea, dorind Federaţiei Presei, spor la muncă.

Au luat cuvântul în legătură cu punctele înscrise în ordinea de zi, privind doleanţele profesionale, precum chestiunea antiproectului organizării ziariştilor într'un colegiu profesional, ca şi proectul de modificare al legii Casei de Pensiuni, d-nii: George Mihăilescu-Timiş; C. Dragomirescu, I Băiciulescu, C. N. Sarry, Virgil Molin, Ştefan Nico-

laescu, St Vlădescu, Emanoil Lega

Dl. St Vlădescu, președinte și d Neculaie Grecu, secretar general al Sindicatului Ziariștilor din București, care au adus cu acest prilej și salutul ziariștilor din Capitală, au dat ample lămuriri, făcând minuțioase propuneri.

Adunarea a delegat pe d-nii: George Mihăilescu-Timiș și Constantin Dragomirescu-Ploești, să concretizeze aceste observațiuni în cadrul unui memoriu care va fi prezentat ministrului de resort.

Procedându-se la alegerea noului comitet, adunarea prin aclamațiuni a reales în unanimitate ca președinte pe d. St. Vlădescu, reînoind cu acelaș prilej mandatul întregului comitet.

In comitetul de cenzori au fost aleși d-nii: Constantin Mihail-Craiova și Constantin Nedelescu-Zlotești.

D-nii George Mihăilescu, vicepreședintele Federației Naționale a Presei din Provincie, a ținut să relieleze înțelegerea camaraderească a d-lor Mircea Grigorescu, consilier ministerial și Romulus Dianu, președintele comisiunii pentru publicațiunile periodice, cărora dela acest loc le-a trimis un cuvânt de prețuire și de mulțumire.

La ora 2, Federația Națională a Presei din Provincie a dat o masă camaraderească, d-lui Teodor Vlădescu, la Restaurantul „Răcaru".

Cu acest prilej au ținut entuziaste cuvântări relevând personalitatea ziaristului și a scriitorului de talent care face cinste presei românești și cu deosebire Federației Naționale a Presei din Provincie, d-nii: St. Vlădescu, George Mihăilescu-Timiș, în numele organizației ziariștilor din Banat, Dragomirescu, în numele ziariștilor din Prahova, M. Ioan în numele organizației din Ialomița, Georgescu-Gorj, în numele Olteniei, Bănciulescu, P. S. Arhimandritul Scriban, d-nii: I. Cosma și Grecu, secretar general al sindicatului ziariștilor din București, A. Petre, în numele ziarului „Basarabia" și a Serviciului Gazetelor, Alexandru Ardeleanu, directorul revistei „Analele Muncii" și Emanoil Lega.

Tuturor le-a răspuns sărbătoritul, declarând că nu și-a făcut decât datoria față de Țară, Regalitate și de Mareșalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Poporul rus plânge

— Durerea unei despărţiri —

Abia s'a svonit că armatele germane şi române vor evacua Capul de pod Cuban şi iată că la comandamente e o îngrămădire neobişnuită de populaţie civilă. Toţi cer să li se permită a pleca din sate şi oraşe, pentru a se pune undeva, departe în spate, la adapostul armatelor creştine. Foarte mulţi solicită angajamente în industriile din Apus şi dreptul de a rămâne pentru totdeauna acolo. Şi armatele noastre, venite aci pentru a aduce liniştea şi siguranţa proprietăţii şi a familiei, au trebuit să facă sforţări nemai pomenite, spre a uşura şi dirija nesfârşitele convoaie de refugiaţi care, de bunăvoie, părăsesc locurile unde au trăit până acum, vărsând peste sărăcia goapodăriei şi pustietatea cenuşei din vatră, şiroaie fierbinţi de lacrimi, — căci nu e lucru uşor s'o rupi deodată cu tot trecutul de amintiri şi tradiţii ce te leagă de un ţinut!... In aceste părăsiri uriaşe de sate şi regiuni, s'a produs adeseori scene sguduitoare, când părinţii s'au despărţit de copii, cei tineri au părăsit pe cei bătrâni sau bolnavi, fraţi valizi s'au despărţit de fraţi schilozi, însfârşit întâmplări care îţi mişcă sufletul şi-ţi umezesc ochii.

Iată una din acestea: Plecarea locuitorilor din comuna Gortagaewskaja era pe sfârşite. Toţi cei sănătoşi sau care avuseseră mijloace de transport se găseau acum departe pe drumul pribegiei.

Clopotele bisericii ridicată de o mare unitate de cavalerie româna, vesteau în fiecare dimineaţa plecarea

unui nou convoi. Și dangătul trist și tărăgănat al clopotelor se amesteca cu lacrimile bărbaților, cu bogetul femeilor și cu scâncetul copiilor, care se agățau de pulpana mamei și o întrebau: „unde mergem?” Mai rămăsese în sat numai familia Avanesov, compusă din doi bătrâni care aveau un copil căsătorit, iar acesta la rândul lui avea trei copii. Bătrânul Avanesov era surd și orb de aproape 15 ani. In sufletul copilului său se dădea o luptă sfâșietoare. Să plece numai cu soția și copiii și să-și lase părinții aci, sau să rămână și el cu ei. Mamă-sa plângea zi și noapte că nora și copilul nu o vor lua cu ei. O auzeam spunând că e destul de tare, că vor îndura tot greul drumului, că le va da ajutor la copii și câte altele. — «Moșul — zicea ea — trebuie să rămână, căci fiind orb, mai mult ne încurcă pe drum; dar eu pentruce să rămân aici?” Când cei tineri s'au hotărât s'o ia cu ei, fața i s'a înseninat deodată și a început să lege cu grabă micile bocceluțe pe care aveau să le poarte fiecare în spate. Bătrânul Avanesov nu știa încă nimic!.. Ocupația lui de totdeauna era să taie lemne cu un fierăstrău mic și rugint, de parcă ar fi ispășit un blestem dumnezeesc. In dimineața hotărâtă plecării, când fiul său sdrobit de plâns și dureri, s'a aplecat și i-a spus la ureche că ei pleacă, bătrânul a rămas deodată acolo ca o stană, cu ochii ce nu mai zăreau nimic de atâțea ani, pierduți în nemărginire. Ferestrăul îi căzu din mână, mușchii feței începură să i se contracte des, ca la începutul izbucnirii în plâns, două șiroaie de lacrimi își croiră drum prin barba stufoasă și murdară, apoi mâinile îi căzură moi pe lângă corp și glasul lui, încet și tremurat, venit parcă dintr'un mormânt, n'a răspuns decât atât: „Bine. Măcar să scăpați voi. Eu sunt bătrân și n'o să mai trăesc mult”. Au trecut apoi fiecare și au sărutat mâna bătrânului orb, iar nevasta, oprindu-și c'o cârpă năvala lacrimilor, i-a sărutat pentru ultima dată ochii fără vedere, strecurându-i în poală ceva de mâncare. Bătrânul a rămas încă mult în această stare. Din când în când împreună mâinile cruce la piept, murmurând în șoapte cineștie ce rugăciuni...

Intr'un târziu a început să

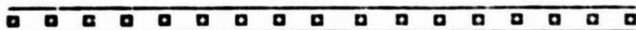
taie din nou lemne, iar scârțâitul ferestrăului său, monoton și trist, urmărea ca un cântec de jale pe toți ai casei, care plecaseră !...

Sblt. D. BUNESCU

Constanța, Palatul Administrativ

Instrucțiuni

pentru protecția contra atacurilor aeriene inamice

Măsuri de prevedere

— Luați din timp măsuri ca nici o rază de lumină din locuință să nu se zărească în afară.

— Amenajați-vă din vreme adăposturi, în tranșee construite conform sfaturilor publicate în ziare sau instrucțiunilor date.

Căutați ca aceste adăposturi să fie întreținute în bună stare, pentru a putea fi folosite în orice moment.

— Podurile locuințelor trebuesc golite de orice fel de material inflamabil, ca: mobile cărți, îmbrăcăminte, etc, care ar putea propaga și întreține incendiul, în cazul că locuința ar fi lovită de vre-o bombă incendiară.

— Intindeți pe suprafața podului un strat de nisip gros de 2 cm. și pregătiți din vreme materialul necesar pentru stins incendiul atât în pod cât și la fiecare etaj al locuinței, adică: lada cu nisip, găleata cu apă, lopata, căngi, rangă, topor, pompă de mână, etc.

— In ipoteza că alarma aeriană va dura mai multă vreme, sau că locuința ar putea fi distrusă de bombardament, pregătiți-vă din timp o valiză cu lucrurile de primă necesitate, de mare valoare, precum și actele de identitate.

— Pentru a evita pierderi inutile, scoateți rândul al doilea de geamuri dela ferestre și depozitați-l în subsoluri, magazii sau pivnițe, protejând în acelaș timp cu saci sau lăzi de nisip ferestrele adăpostului și ale subsolurilor.

— Faceți rezerve de apă și alimente pentru 48 de ore.

Măsuri de luat la darea alarmei

— La auzul semnalului de alarmă, trebuesc stinse toate luminile, focurile dela mașinile de gătit, sobe, calorifere, etc.

— Inchideți apa dela căminul de apă al imobilului.

— Ușile locuinței și ferestrele să fie lăsate deschise, spre a nu fi smulse de suflul bombelor.

— Luați măsuri ca în podul imobilului și la fiecare etaj să se găsească în permanență o persoană mai curajoasă care să supravegheze căderea bombelor incendiare pe casă sau în interiorul imobilului.

— La auzul semnalului de

alarmă, coborâţi grabnic. dar în linişte, în adăpost, luând valiza cu lucrurile de primă necesitate, de mare valoare, precum şi actele legale de identiatte, apă şi hrană.

— In adăpost, păstraţi tăcere, nu fumaţi şi supuneţi vă dispoziţiunilor şefului adăpostului.

— Nu părăsiţi — sub nici un motiv — adăpostul înainte de încetarea alarmei.

— Nu uitaţi că orice rănit, precum şi familiile celor ce au murit în timpul bombardamentelor aeriene inamice din cauză că nu s'a adăpostit, nu vor avea dreptul la pensie sau despăgubiri.

— Dacă alarma aeriană vă surprinde departe de casă, intraţi în adăpostul sau tranşeea cea mai apropiată, dând ascultare ordinelor date de şeful adăpostului.

In caz de foc, dărămături, răniri, etc, daţi ajutor echipelor locale pentru a stăvili începuturile de incendiu, anunţând de îndată postul de supraveghere şi stingerea incendiilor sau secţia de pompieri cea mai apropiată, postul sanitar de primă urgenţă şi circumscripţia A. P. respectivă, ale căror numere de telefon trebuesc afişate la fiecare locuinţă.

Măsuri de luat la încetarea alarmei

— După darea semnului de încetarea alarmei, părăsiţi în linişte adăposturile.

— Evitaţi convorbirile telefonice cel puţin două ore după alarmă întrebuinţând telefonul numai pentru cererile de ajutoare, sanitare, pompieristice, etc.

— Nu vă atingeţi de obiectele găsite pe drum: ceasornice, stylouri, creioane. jucării, etc., care pot exploada la cea mai mică atingere.

— Ocoliţi locurile unde au căzut bombele avioanelor inamice.

— Anunţaţi imediat autorităţile locale unde sunt căzute bombe ce n'au exploadat încă.

— Daţi o mână de ajutor vecinilor, pentru a şi putea pune cât mai repede în stare bună, locuinţa ce le-a fost euentual avariată de bombardament,

— Daţi adăpost şi îngrijire sinistraţilor şi răniţilor.

— Comunicaţi autorităţilor orice act ce vi s'a părut suspect, pentru a se putea lua măsuri de îndreptare.

— Nu răspândiţi relatări exagerate despre efectele bombardamentelor inamice, alarmând publicul.

Doriţi a vă aranja locuinţa cu mobilă: bună, frumoasă şi eftină?

Vizitaţi magazinul de mobile:

La Mobila Modernă

Proprietar: **Ion I. Bădică**

Expoziţie permanentă

- de mobile moderne -

Constanţa, — Str. Carol 179

„GENERALA"

Societate Română de Asigurări Generale S. A. R.

Bucureşti, Bd. Reg. Carol I No. 14

Fondată în anul 1897

—

Capital deplin vărsat: Lei 50.000.000.
Firma înscrisă la Trib. Ilfov la No. 60/1899 şi înmatriculată în reg. de Com. Bucureşti sub No. 438/1931.
Actele de fundaţiune publicate în Monit. Of. No. 284/1897. cu modificările publicate în Monit. Of. 10/1899. 15/1901. 12/1906. 4/1910. 233/1920. 60/1923. 34/1927. 105/1929. 175/1941.

Fonduri proprii de garanţie la 31 Decembrie 1942 Lei 603.293.083
Daune plătite dela înfiinţarea Societăţii 7.409.149.976
Asigurări asupra vieţii în vigoare la finele anului 1942 1.696.373.213

Telefon: 3.82.10

Agenţii în toate oraşele princ. din ţară
Asigurări de viaţă după combinaţiunile cele mai avantajoase.
Asigurări Populare cu tragere la sorţi.
Asigurări contra daunelor de incendiu, Grindină şi Transport, Asigurări de Accidente, Furt. prin spargere. Sparg. geamur.. autom. etc.

O recoltă frumoasă şi sănătoasă în lan

obţineţi saramurând cu

„Germisan"

uscat şi umed

Produs original Fahlberg-List A. G. Magdeburg
Autoriz. de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor

— Este economic şi măreşte considerabil preţul recoltei —

„GERMISAN-ul"

Distruge mălura la grâu, tăciunele şi mucegaiul de zăpadă la secară, sfâşierea frunzelor de orz, antracnoza la mazăre şi fasole, putregaiul rădăcinilor la sfeclă, tăciunele îmbrăcat la orz şi ovăz.

Se găseşte la toate Camerile şi Ocoalele Agricole din ţară vânzându-se la preţul fixat de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

In portul îndepărtat

In noaptea cu lună, pe marea calmă. Un vapor înaintează repede, spintecând brazdă spumoasă la provă. Apa alunecă de-a lungul bordurilor să nască din pupă o dîră fără sfârșit, mai lucioasă ca oglinda. Și departe la urmă să dispară și această ultimă cărare a vasului înghițit de orizont.

La comanda acestui vapor, stă un tânăr ofițer cu fața bronzată de soare și năsprită de vântul mărilor — il cheamă Gheorghe — are ochi melancolici, negrii ca norii porniți pe furtună, oglindiți în marea neagră.

El privește țintă peste această mare luminată de lumina blîndă a lunei — este trist — se gândește la Lincuța lui, făptură încântătoare, durată din sângele aceluiași neam cu el.

S'au cunoscut într'un port îndepărtat, cu ocazia unei ancorări.

Privirile lor s'au întâlnit.

Și acele priviri, a ei: blîndă privire, ochi atît de frumoși și mari totodată visători și triști, arzători și umezi cum nu poți găsii, căutându-i hoinărind peste toate apele globului pământesc Și privirea lui de tristă și obositoare hoinăreală peste mările furtunoase... s'au imprietenit.

Ea servea într'un local, al portului îndepărtat.

Cu toate că era în acel local, de trist aspect, de trupuri înfierbîntate de alcool. Unde fumul n'avea timp să se destrame căci era înlocuit de fumul pipelor atîtor și atîtor marinari. Unde, într'un colț, cîte un bețiv țipa cu o voce.. răsuflînd ca o morsă din apele ghețarilor de Nord, închipuindu-și că, cântă.

Cu toate acestea. Trupul ei frumos n'a fost necinsit.

Gîndul evadase din el, oprindu-se tocmai la ea. Cum ea trebue să sufere în acel local. Visa la părul ei bălaiu și ochii ei, cum numai ea putea să-i aibe: albaștri ca cerul senin peste marea albastră.

Se mai gîndea cum ea îi furase inima, sau el o uitase la ea atunsi când plecase „din portul îndepărtat". Tocmai de aceia era trist. Ii furase ea inima că-i trebuia iubirea lui? că-l iubea ...sau el o uitase acolo fără vrerea ei și atunci ea nu-l iubea și nici nu știa că el o iubește.

Oare! ea nu era frământată de aceleași sbuciume!... dece nu-o luase el atunci când s'au cunoscut.

Ce de întrebări chinuitoare și naive!

Acum naviga spre portul îndepărtat. Vaporul era pe cărarea ce duce la iubita lui.

Şi odată! cu un frumos apus de soare, intrase şi vaporul în portul îndepărtat.

* * *

Lincuţa cu Gheorghe s'au întâlnit acolo in local, unde venise el să o răpească. Şi-a răpit-o! Şi s'au căsătorit.

. . . .

Trecură ani mulţi de atunci. Sufletul Lincuţei a plecat de mult în împărăţia Celui de sus, unde Sfântul Petru deţine cheile acestei împărăţii.

Iar corpul ei material, a fost răpit şi târît în fundul apei, pe timpul unei furtuni, când Lincuţa eşise pe punte să admire valurile mării. Şi tocmai acel val pe care îl admira mai mult, venea cu forţă grozavă, vîjâind ca un animal sălbatec ce doreşte carne de om. Însă când şi-a dat Lincuţa seamă de primejdie, era prea târziu.

Valul trecuse peste puntea vaporului şi luase cu el tot ce nu era fixat. A răpit şi pe Lincuţa, ducând-o cu el în cealaltă împărăţie: a întunericului din fundul apei.

* * *

Vremea lungă n'a reuşit să aşterne vălul uitării, peste Gheorghe!

. . . .

Deacum privim acelaş vapor, care astăzi are un aspect trist. Vaporul pare o epavă... priveliştea este alta: e zi şi este furtună.

La comandă acelaşi Gheorghe! Dar acum nu are îndoeli în suflet... este în urma faptului înplinit: Lincuţa nu mai este.

El priveşte cu faţa fără expresie, valurile ce se înalţă sus, sus de tot, făcând cumetrie cu cerul. Iar în sufletul său ar fi dorit să apuce o parîmă, să-o rotească lung deasupra capului, să reteze unul din valurile înalte ca vîlvora. Drept la jumătate!! Iar pe platforma aceea lichidă să urce el. Şi cu mâna straşină la ochi, să privească hăt departe în căutarea Ei!

Şi cum valul nu poate rămâne veşnic, ci se sfarmă formînd din lichid, văi şi munţi de apă.

Prin plaiurile acestor munţi de apă, Gheorghe ar fi dorit să rătăcească, să-şi caute iubita. Şi! ea să-i apară surizătoare în mijlocul spumei de pe valuri. In spuma cu altiţele de pe cămăşile ţărăncuţelor.

Dar nu-o găseşte!

Toate acestea erau iluzii... Ea este de mult în abisul imaterial.

Ca şi nava lui şi Gheorghe este asemenea unei epave, este ros de dragostea ce o nutrea pe vecie, Lincuţei.

In zadar hoinărea vaporul cu el pe oceanele de ape, în speranța revederii. Și'n zadar așteptau și el și vaporul, o zi și o noapte pe an, în ziua și pe locul unde pierise ea.

Dispăruse pe vecie!

Pentru a se putea întâlni cu ea. Va murii! să fie și el imaterial. Astfel se vor putea vedea și juca pe valurile spumoase.

Sufletul său se va duce alături de Lincuța. Apa îi va fi raclă și mormântul corpului.

Dar sufletul său se va întâlni cu al ei, al Lincuței, acolo în împărăția divină. Iar în frumoasele apusuri de soare, poleite cu toate culorile curcubeului, spiritele lor vor pluti ca marinarii ce iubesc iubirea adevărată, să-i poată vedea cum se joacă pe valurile spumoase.

Ramon Mil. Barbosu

Când se poate vâna ?

Dela 15 August la 15 Ianuarie, se vânează: prepelițe turturele, sturzi și cârstei.

Dela 1 August la 1 Mai, se vânează: caprele negre, și țapi de munți. Cerbii se pot vâna dela 10 Oct. la 15 August.

Dela 15 Septemvrie începe vânarea iepurilor, și ține până la 1 Februarie.

Dela 15 Iulie la 1 Aprilie se pot vâna gâștele și rațele.

Dela 1 Decemvrie la 1 Mai se pot vâna căpriorii. Căprioarele se pot vâna numai cu aprobare specială.

Dela 15 Iulie la 1 Mai, se vânează sitarii și becanițele.

Dropiile și potârnichile se vânează dela 1 Septemvrie la 1 Decemvrie. Dela 1 Aprilie la 4 Mai se pot vâna cocoșii de munte.

Este interzis a se vâna cu desăvârșire orice fel de animale sau păsări în timpul clocitului ori când puii sunt mici și plăpânzi.

Nu se pot vâna tot anul ciutele. Fiarele stricăcioase, cum este ursul, lupul, vulpea, râsul, mistrețul și altele, se pot vâna numai cu aprobarea specială dată de Serviciul vânătoarei din Ministerul Agriculturii.

Cine este prins că vânează în vremea oprită este amendat cu bani și închisoare.

„Tu, Române, care ai stat până astăzi de o parte, schimbă-ți sufletul și prinde-te în lanțul nostru de credință românească, fii verigă de temei și statornicie!"

MAREȘAL ANTONESCU

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Economie prin C. E. C.

Demnă de toată recunoştinţa este râvna şi tenacitatea, cu care unii dintre conducătorii caselor de economii şcolare muncesc şi se ostenesc mereu, pentru a desvolta şi întări în sufletul micuţilor elevi, dragostea de economie.

Infăţişăm mai jos câteva şcoli, cari prin hărnicia şi convingerea adâncă a învăţătorilor, că numai printr'o desvoltare cât mai mare şi în toate straturile sociale, a spiritului de prevedere şi cruţare se poate realiza progresul unui popor, sunt vrednice de semnalat:

Băile, jud. R. Sărat, director d. Emil Constantinescu, 133 librete cu un total de lei 120.050; Valea Rea, com. Galbeni, jud. Tecuci, dir. V. Ghinea, 167 librete cu un total de lei 51.150; Dorobanţu, jud. Constanţa, dir. d-na şi d-l Mihail Stan, 100 librete cu un total de lei 100.000. «Este — ne scrie d-l M. Stan — cea mai mare bucurie pe care o întâlnesc în 20 de ani de învăţătorie, pe ogorul înţelenit al satului nostru». Paşcani, C.F.R. jud. Baia, conducător al casei de economii şcolare, d-l Ion Dabija, 130 librete cu un total de lei 47.906; Ruşi, com. Pueşti, jud. Tutova, dir. d-l Iorgu Gheorghiu, cu 30 deponenţi.

Constatăm deci un progres din ce în ce mai îmbucurător în ceeace priveşte activitatea economiilor şcolare.

Casa Naţională de economii şi Cecuri Poştale lucrând în colaborare cu toate instituţiile care şi-au pus problema ridicării poporului din punct de vedere cultural, economic etc. şi între cari primul loc îl ocupă şcoala, îşi vede tot mai mult promovarea scopurilor ce stau la baza însăşi a fiinţării ei.

Iată ce ne scrie d-l V. Ghinea, directorul şcolii primare din satul Valea Rea, jud. Tecuci: «Ţăranul nostru cu toate greutăţile ce le întâmpină din cauza vitregiei vremurilor, nu se dă înapoi dela această sfântă datorie de cruţare şi cumpătare, dacă are cine să-l îndrumeze. Stăruind zi de zi, ,voi învinge, căci prin economie şi cumpătare neamul nostru se va ridica la nivelul celorlalte neamuri».

Alte şcoli vrednice:

Câmpulung-Grădiştea, jud. Muscel, dir Arion Ocnaşu; Orăştie, jud. Hunedoara, dir. L. Cimponeriu; Bungard, jud. Sibiu, şcoala de copii mici, dir. Felicia Slabu; Calina-Caraş, dir. Vasile Blajin; Poiana Mare Nr. 1 fete, jud. Dolj, dir. G. M. Nicolaescu; Găinari, jud. Făgăraş, dir. Calamet Theodor şi Stupina, jud. C-ţa, dir. Stan Mocanu, toate cu 40-70% depunători.

Exemplul lor nu ne îndoim, va fi urmat de şcoli din ce în ce mai numeroase.

ANECDOTE ISTORICE

Vinul produs în împrejurile Vienei în anul 1450 era atât de tare în cât oamenii au fost nevoiţi să'l arunce. O cronică din acea vreme relatează următoarele:

«Vinul acesta a provocat oamenilor numeroase neplăceri. Cei ce nu l'au aruncat la timp au avut surpriza de a constata că butoaiele s'au spart sub presiunea ciudatului lichid care ataca cercurile de fier. Din această cauză vinul a fost botezat «spărgătorul butoaielor». Se spune de asemeni că oamenii care au băut din recolta acelui an au răguşit pe loc iar alţii s'au îmbolnăvit de gât.

Cea mai mare căsătorie în masă înregistrată în istorie a fost probabil aceea organizată în anul 1690 de sultanul Marocului, Mulai Ismail. Pentru a-şi forma un regiment de gardă demn de toată încrederea, sultanul a ales douăzeci de mii de negri voinici pe care i-a căsătorit cu tot atâtea negrese alese tot după criteriul forţei şi prestanţei fizice. Din această căsătorie în massă s'a născut regimentul de gardă al monarhului african.

In anul 1800, direcţia Teatrului civil din Viena (Burgtheater) a lipit următorul afiş:

«Achitarea taxei de intrare nu dă spectatorului dreptul de a fluera pe actori sau pe autor, de a bate din palme atunci când nu este cazul şi de a comite felurite acţiuni de natură a compromite efortul artiştilor şi al direcţiei.

S'a constatat că de cele mai multe ori acţiunile amintite nu sunt decât rezultatul proastei creşteri sau efectul capriciilor spectatorilor. Cine va călca totuşi prezentele dispoziţiuni înfruntă riscul arestării».

In veacurile trecute, în anumite regiuni ale Europei Centrale cu deosebire în Germania de Sud ţăranii care veneau la oraş în zile de târg intrau în biserică însoţiţi de animalele lor. Astfel în registrele bisericii parohiale din Prenzlau se găseşte relatată următoarea întâmplare petrecută în anul 1594: «In timpul predicei o scroafă a fătat cinci purceluşi care începură să guiţe atât de tare încât preotul a fost nevoit să şi întrerupă predica».

In anul 1866 s'a răspândit în provincia daneză Aarhus următoarea poruncă regală semnată de regele Christian al VIII-lea al Danemarcei:

«Fiind încunoştiinţaţi că s'a răspândit obiceiul de a dormi în biserică, dispunem ca în toate parohiile anumiţi cetăţeni aleşi de obşte să aibă dreptul de a trezi pe nesimţiţi din somn cu lovituri de vargă».

DE TOATE...

Toată lumea știe că în sângele nostru se află numeroase globule roșii, care dau culoare sângelui. Diametrul acestor globule este de 7 până la 8 microni (un „micron" este echivalent cu o miime de milimetru): grosimea acestor discuri este de 1,6 microni.

Intr'un om cu o greutate de 70 de kilograme numărul globulelor roșii se urcă până la 17 trilioane și jumătate; dacă aceste globule ar fi alăturate intr'un singur strat, ele ar putea acoperi o suprafață de 2243 de metri pătrați.

◘

Pielea noastră este foarte interesantă din punct de vedere al aritmeticei. Se știe că ea este formată din două straturi: unul superior, epiderma, și altul inferior, numit derma.

Epiderma este formată din numeroase celule: aproape 6 milioane pentru fiecare centimetru pătrat. Papilele tactile ale dermei sunt foarte greu de calculat, datorită numărului lor mare.

Pentru a cita câteva exemple, trebue să spunem că pe piept avem un număr de 155 de glande pe fiecare centimetru pătrat de piele; pe gât avem 178 de glande pe centimetru pătrat; pe spate 203 pe centimetru pătrat.

◘

Plămânii noștri respiră și aspiră în fiecare minut până la 6 litri de aer. Munca pe care o îndeplinește plămânii noștrii în timpul unei zile se poate compara cu sforțarea de a ridica un om de greutate medie la o înălțime de 2000 de metri.

◘

Să ne întoarcem la părțile componente ale corpului nostru. In afară de carne, sânge și apă, suntem făcuți din elemente chimice. Să nu ne iluzionăm: aceste elemente nu au cine știe ce valoare. Azotul oxigenul, carbonul, hidrogenul, manganezul, calciul, ferul, potasiul, sodiul, florul, aluminiul și siliciul care se află răspândiți în corpul nostru, nu valorează decât o sumă ridicolă: câteva mii de lei.

◘

Comerciantul italian Hervano din Torino a primit dela un corespondent al său din Amsterdam un cadou neobișnuit: câteva kilograme de boabe de cafea. Nevasta comerciantului a făcut din ele o plăcintă pe care a oferit-o unor prieteni, la masă. Prietenii au strâmbat din nas ceeace l'a determinat pe Hervano să rupă orice legături de afaceri cu negustorul din Amsterdam.

Pe vremea aceea s'a răspândit știrea că boabele de cafea erau foarte neplăcute la gust. Mult mai târziu europenii au aflat modul de preparare al cafelei.

◘

In mările calde ale Asiei se găsește un fel de mreană care are în gură o pungă cu veniu.

Zâmbiți, vă rog !..

Se potrivește

La o ghicitoare : — Domnule sunteți tot timpul deranjat de o doamnă..

— Exact de croitoreasa nevestei mele.

Motiv

— Dece apleci mereu capul în jos ?

— Am uitat să-mi pun cravata.

Prevedere

— Bună ziua doamnă Popescu.

— Ce frumos că mai recunoscut imediat. Doar nu ne-am mai văzut de trei ani.

— Nici nu te-am recunoscut pe d-ta, la drept vorbind, ci pălăria d-tale.

Schimbare

— Ai auzit ? Petrică s'a însurat cu secretara lui.

— Și cum trăesc împreună ?

— Aproape ca înainte. Numai că altădată dicta el, acum dictează ea.

Pildă maternă

— Ei, băiețașul tatei, ce se spune când primești cadou 5 lei? Ce zice mămica când tăticu îi dă bani ?

— Ionel (răspunde) : „Numai atât"?..

O fată voinică

Se vorbește de puterea mușchilor și fiecare se laudă cu ce-a văzut că face cutare.

— Toate astea sunt fleacuri, spuse Mitică. Eu am văzut odată o domnișoară, mică, slăbuță de-ai fi zis că nu poate să ridice un ou. Și totuși a fost în stare, cu o singură mână, să oprească din mers un tren rapid.

— Minciuni, sar toți cei de față..

— Nicidecum, răspunde Mitică. A tras de semnalul de alarmă și trenul s'a oprit.

Socoteală greșită

— „Nevastă-ta se îmbracă mai repede acum decând i-ai adus toaleta cu trei oglinzi ?"

— „Din contră, acum durează de trei ori p'atâta".

Ocazii mari

— Beau coniac numai la ocazii mari.

— Și când sunt aceste ocazii ?

— Atunci când am coniac.

Termometru

O doamnă creolă și-a luat o doică neagră.

In timp ce doica e pe punctul de a face bae copilului doamna îi spune :

— Ar trebui să pui termometrul, să vezi ce temperatură are apa ?

— De ce ?

— Ca să știi dacă e prea caldă sau prea rece.

— Nu-i nevoe ! Dacă se înroșește copilul, apa e prea fierbinte ; dacă se învinețește, e prea rece !

Reclama este sufletul comerţului

Nu desvăluim un secret, dar pentru nimeni nu este o taină că intreg comerţul şi intreaga industrie trăesc sub stăpânirea unor vremuri ce se arată vitrege. E în fiecare o aprigă dorinţă de izbutire dar care, in ciuda eforturilor lui, împotriva tuturor incercărilor lui bune, întâmpină greutăţi la tot pasul.

Economiştii, socot drept o datorie ca, fiecare în parte, să descopere o cauză a acestor greutăţi in cari ne sbatem. E de prisos să le enumărăm pe toate. Ne este suficient să menţionăm faptul încă nereţinut de economişti. Şi anume, nepăsarea, — ca să folosim cuvântul puţin cam tare dar potrivit – pe care o practică majoritatea comercianţilor şi a industriaşilor pentru răspândirea produselor şi mărfurilor lor.

Intr'adevăr, — în ritmul actualei vieţi comerciale, — adevăratul neguştor ca şi industriaşul vrednic de misiunea lui, nu sunt simple elemente de fabricaţie şi desfacere a produselor. Rolul lor nu se mai poate limita aici. Concurenţa aduce un stimulent a cărui intensitate n'a fost cunoscută până astăzi. Şi, apoi, rolul acestor elemente aparţinând economiei naţionale mai porunceşte trezirea gustului public şi, mai ales, imperiul progresului, crearea de nevoi noui pentru îmbunătăţirea traiului obştesc.

E dela sine înţeles că, această creare de nevoi, această trezire a gustului public, nu se mai pot face prin simpla arătare a produselor în vitrine sau doar printr'o simplă însemnare în pagini de catalog.

E nevoe de o intensă publicitate şi lucrul e atât de adevărat, încât actualele organizaţii comerciale numai concep întocmirea preţului de revenire al unui produs fără adăugirea unui procent cuvenit publicităţii.

Ori experienţa a făcut dovada că una din cele mai eficace publicităţi o oferă ziarul devenit o necesitate zilnică de lectură a fiecărui om.

Ziarul e, astfel, unul din cele mai preţioase auxiliare ale comerţului şi industriei, prin coloanele de publicitate ce le pune la dispoziţie.

Aceasta este propaganda de care comerţul şi industria nu se mai poate lipsi şi pe care se pot, de-aici înainte, bizui.

In vederea acestei propagande, pentru comerţ şi industrie, a luat fiinţă la Constanţa: **Serviciul de publicitate „Rexreclam"**, munca căreia este promptă şi conştiincioasă, făcând toate cerinţele.

Pentru orice informaţii şi detalii adresaţi-vă cu toată încrederea oricând numai Serviciului de publicitate „Rexreclam" din Constanţa, Str. Carol 156.

Incredinţaţi-vă grija publicităţii Casei Dvs. numai Serviciului de publicitate „**Rexreclam**", care vă va da cea mai desăvârşită satisfaţie.

[redacted]

Răceala începe

cu dureri de cap, oboseală sau febră,—atunci e momentul să iei tabletele Aspirin.

Nici un cămin fără

[redacted]

Ingrijiţi ghetele Dv. tot anul cu renumita Cremă

[redacted]

Tipărit la 8 Decembrie 1943, la Tipografia „Albania" Constanţa